

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 20.4.2004
KOM(2004) 317 endelig

2002/0061 (COD)

Ændret forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer

(forelagt af Kommissionen i henhold til EF-traktatens
artikel 250, stk. 2)

DA

DA

Ændret forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer

1. BAGGRUND

Fremsendelse af forslaget til Rådet og Europa-Parlamentet (KOM(2002) 119 endelig - 2002/0061 (COD)) i henhold til EF-traktatens artikel 40, artikel 47, stk. 1 og 2, og artikel 55: **7. marts 2002**

Det Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse (SOC/113 - CES 724/2002, EUT C 61 af 14.3.2003, s. 67): **18. september 2002**

Europa-Parlamentets udtalelse ved førstebehandlingen (C5-0113/2002): **11. februar 2004.**

2. FORMÅLET MED KOMMISSIONENS FORSLAG

Konsolidering af de gældende direktiver om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer. Femten direktiver om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer er blevet konsolideret: hhv. tre direktiver om den generelle ordning (89/48/EØF, 92/51/EØF og 1999/42/EF, sidstnævnte for så vidt angår visse former for håndværks-, industri- og handelsvirksomhed) og tolv såkaldte sektordirektiver om følgende erhverv: læger, sygeplejersker med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje, tandlæger, dyrlæger, jordemødre, farmaceuter og arkitekter.

Et mere fleksibelt arbejdsmarked, bl.a. ved at lette udvekslingen af tjenesteydelser. Forslaget skal gøre det lettere at udveksle tjenesteydelser, hvilket er et led i Lissabon-strategien for en mere konkurrencedygtig og dynamisk EU-økonomi. Det er et stort fremskridt, at lovligt etablerede erhvervsudøvere får direkte adgang til at udøve de pågældende erhverv under hjemlandets titel. Dette modsvarer af et krav om øget oplysning medlemsstaternes myndigheder imellem og over for borgerne.

Forenkling af de gældende bestemmelser om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer og af anerkendelsesordningen. En række anerkendelsesregler er blevet forenklet, både for så vidt angår ordlyden og indholdet, bl.a. for at tilpasse dem forud for udvidelsen. Det drejer sig bl.a. om bestemmelserne om kvalifikationsniveauerne efter den generelle ordning, de bestemmelser, der begrænser anerkendelsen til lægespecialer, der findes i alle medlemsstater, og bestemmelserne om subsidiær anvendelse af den generelle ordning i visse tilfælde, der i øjeblikket hverken er omfattet af den generelle anerkendelsesordning eller sektordirektivernes bestemmelser om automatisk anerkendelse. Desuden indføres der ved forslaget fælles platforme, dvs. ordninger, der skal fremme en mere automatisk anerkendelse efter den generelle ordning. Endelig vil fælles bestemmelser om anerkendelsesproceduren gøre det lettere at forvalte ordningen på nationalt plan.

En bedre forvaltning og bedre information og rådgivning af borgerne. En række ordninger for øget administrativt samarbejde og strukturer til at oplyse og rådgive borgerne vil sikre en bedre forvaltning af ordningen. Desuden vil der blive nedsat et komitologiudvalg, der skal ajourføre visse af direktivets tekniske bestemmelser. Derudover vil Kommissionen i tilknytning til direktivet

oprette en ekspertgruppe, der skal bistå den, og som overtager de to nuværende udvalgs opgaver. En fleksibel metode til at høre de europæiske faglige sammenslutninger og de berørte uddannelsesinstitutioner vil sikre det fornødne tekniske input for at kunne forvalte systemet. Den planlagte ordning vil gøre den muligt at afskaffe elleve nuværende udvalg og arbejdsgrupper.

3. KOMMISSIONENS UDTALELSE OM EUROPA-PARLAMENTETS ÆNDRINGSFORSLAG

3.1. Ændringsforslag, som Kommissionen godtager i deres helhed eller med en anden ordlyd af rent formelle grunde, og ændringsforslag, som Kommissionen godtager med en anden ordlyd, delvist eller indholdsmæssigt (Ændringsforslag 31, 34, 39, 139, 55, 5, 141, 189, 87, 143, 52, 146, 136, 53, 8, 62, 63, 9, 58, 192, 193, 216, 217, 151, 12, 185, 70, 68, 207, 152, 80, 88, 90, 93, 95, 97, 161, 154, 96, 162, 102, 94, 81, 86, 159, 160, 101, 32, 89, 110, 114, 116, 26, 181 og 29)

Kommissionen godtager 55 af Europa-Parlamentets 125 ændringsforslag enten i deres helhed eller med en anden ordlyd af rent formelle grunde eller delvist, indholdsmæssigt eller med en tilpasning.

3.1.1. Almindelige bestemmelser

Ved **ændringsforslag 31** undtages de erhverv, der varigt eller lejlighedsvis er forbundet med udøvelse af offentlig myndighed, fra direktivets anvendelsesområde. EF-traktatens artikel 45, som der henvises til i betragtning 31, indfører en undtagelse fra princippet om etableringsfrihed og fri udveksling af tjenesteydelser for erhverv, der indebærer direkte og specifik deltagelse i udøvelsen af offentlig myndighed. Ordlyden skal derfor tage hensyn til de begrænsninger, der er fastsat i traktaten. Betragtning "(31) Dette direktiv berører ikke anvendelsen af traktatens artikel 39, stk. 4, og artikel 45 eller de nødvendige foranstaltninger, der iværksættes for at sikre et højt sundheds- og forbrugerbeskyttelsesniveau. Navnlig er medlemsstaterne ikke forpligtet til at anvende dette direktivs bestemmelser på virksomhed, der i sig selv varigt eller lejlighedsvis indebærer direkte og specifik deltagelse i udøvelsen af offentlig myndighed på deres område."

Ved **ændringsforslag 34** fastsættes det i artikel 2, stk. 2, at det forhold, at en medlemsstat i henhold til sin egen lovgivning har anerkendt et eksamensbevis, der er erhvervet i et tredjeland, ikke berettiger til at udøve erhvervet i en anden medlemsstat.

Ændringsforslaget er i tråd med forslagets artikel 3, stk. 3, hvorefter indehaveren af et eksamensbevis, der er erhvervet i et tredjeland, og som er anerkendt af en medlemsstat, først er omfattet af direktivet, når han har udøvet erhvervet i tre år i denne medlemsstat. Kommissionen godtager derfor ændringsforslaget.

"Artikel 2 Anvendelsesområde

1. Uændret.

2. Enhver medlemsstat kan i henhold til sin egen lovgivning give personer, der er indehavere af uddannelsesbeviser, som ikke er erhvervet i en medlemsstat, tilladelse til at udøve lovreguleret erhvervsmæssig virksomhed på sit område. Denne tilladelse berettiger ikke til at udøve lovreguleret erhvervsmæssig virksomhed i en anden medlemsstat. For de erhverv,

der er omfattet af afsnit III, kapitel III, skal denne første anerkendelse ske under overholdelse af de i nævnte kapitel omhandlede mindstekrav til uddannelse."

Ændringsforslag 39, som vedrører artikel 4, stk. 1, og en del af **ændringsforslag 141 og 189**, som vedrører hhv. artikel 5a og 6, tager sigte på at pålægge vandrende erhvervsudøvere de samme forpligtelser som værtslandets egne statsborgere. Betragtning 3 går allerede i denne retning, idet det dog præciseres, at forpligtelserne kun kan pålægges, hvis de opfylder de af Domstolen fastsatte betingelser (de skal være begrundet i almene hensyn, de skal være egnede til at nå det tilsigtede mål, og de skal stå i rimeligt forhold til målet). Ændringsforslaget kunne, som det er udformet, omfatte restriktioner, der ikke står i rimeligt forhold til målet, særlig i forbindelse med udvekslingen af tjenesteydelser. For ikke at komme i konflikt med traktaten som fortolket af Domstolen er det mere hensigtsmæssigt at overtage terminologien i direktiv 89/48/EØF og 92/51/EØF.

Ændringsforslag 139 fastsætter, at der, hvis der i værtslandet kun gives adgang til at udøve et delområde af et erhverv, skal oplyses passende om benyttelse af titlen, så der ikke er nogen risiko for forveksling for forbrugerne. Kommissionen deler denne holdning. En sådan bestemmelse findes dog allerede i forslagets artikel 48, stk. 1, andet afsnit (jf. Kommissionens udtalelse om ændringsforslag 112 nedenfor), hvorfor det ikke er nødvendigt at ændre artikel 4, stk. 3.

Kommissionen tager derfor hensyn til ændringsforslag 39 og 139 og til den tilsvarende del af ændringsforslag 141 og 189 og affatter forslagets artikel 4, stk. 1, således:

*"Artikel 4
Anerkendelsens virkninger*

1. *Værtslandets anerkendelse af de erhvervsmæssige kvalifikationer giver den begunstigede adgang til i denne medlemsstat at optage det erhverv, som han er kvalificeret til i hjemlandet, og til at udøve det på de samme betingelser som landets egne statsborgere.*
2. og 3. *Uændret."*

3.1.2. Fri udveksling af tjenesteydelser

Ændringsforslag 5 vedrører den ordning, der gælder, når tjenesteyderen begiver sig til det land, hvor ydelsen udføres: informationsudveksling mellem medlemsstaterne, proformamedlemskab af den kompetente faglige organisation og midlertidig optagelse i værtslandets socialsikringsorgan. Den foreslåede ordning opfylder ikke målet at gøre det lettere at udføre tjenesteydelser midlertidigt og lejlighedsvis. De dele, der vedrører informationsudvekslingen mellem medlemsstaterne og proformamedlemskab af den kompetente faglige organisation, kan kun godtages, hvis sidstnævnte krav kun gælder for erhverv i sundhedssektoren: Betragtning "(5a) *Ved fri udveksling af tjenesteydelser, hvor tjenesteyderen begiver sig til en anden medlemsstat, bør der fastsættes en ordning for informationsudveksling mellem medlemsstaterne og, for erhverv i sundhedssektoren, en ordning for underretning af værtslandets kompetente organ og proformamedlemskab af den brancheforening eller det tilsvarende organ, der er kompetent på værtslandets område."*

Ved **ændringsforslag 55**, hvorved der indsættes en ny artikel 9a, undtages den lovpligtige revision af regnskaber fra afsnit II om fri udveksling af tjenesteydelser. Erhvervet som lovpligtig revisor er omfattet af direktiv 84/253/EF, som kræver obligatorisk autorisation fra værtslandets myndigheders

side. Det udelukker således udførelse af tjenesteydelser uden forudgående kontrol af tjenesteyderens kvalifikationer. Kommissionen godtager derfor ændringsforslaget, idet artikel 5 dog formuleres mere generelt for at gøre det muligt at dække alle erhverv, der er omfattet af særlig lovgivning, og at tage hensyn til den fremtidige udvikling på lovgivningsområdet.

Ændringsforslag 141, hvorved der indsættes en ny artikel 5a, tager sigte på at skærpe de betingelser, tjenesteyderen skal opfylde. Tjenesteyderen skal have den dygtighed og de evner, der er nødvendige for at kunne arbejde på forsvarlig vis inden for det pågældende erhverv. Dette krav kan ikke accepteres, da det åbner mulighed for en kvalifikationskontrol, der er uforenelig med den tilsigtede lettelse af udvekslingen af tjenesteydelser under hjemlandets titel. Desuden indsættes der ved ændringsforslaget et krav om proformamedlemskab for at sikre, at værtslandets disciplinære bestemmelser for erhverv, for hvilke der er foretaget en koordinering af mindstekravene til uddannelse, bliver overholdt. Et sådant krav kan accepteres for erhverv i sundhedssektoren, da dette er en særlig følsom sektor.

Ved **ændringsforslag 189** fastsættes det i artikel 6, at alle erhverv, der i værtslandet er omfattet af en særlig erhvervsansvarsordning, enten kræver en midlertidig automatisk registrering eller et proformamedlemskab af en brancheforening eller et fagligt organ i værtslandet for at sikre, at denne medlemsstats faglige og administrative bestemmelser overholdes. Kommissionen kan kun acceptere et sådant krav for erhverv i sundhedssektoren og da kun, hvis tjenesteyderen begiver sig til det land, hvor ydelsen udføres. Ved ændringsforslaget indsættes der desuden et krav om fuldstændig registrering hos "de kompetente organer", hvis erhvervet er lovreguleret i værtslandet, men ikke i det land, hvor tjenesteyderen er etableret. Denne del af ændringsforslaget rækker ud over, hvad der er nødvendigt for at sikre, at værtslandets faglige og administrative bestemmelser overholdes, og går ikke i den ønskede retning af at forenkle betingelserne for udveksling af tjenesteydelser.

Ved **ændringsforslag 87** indsættes der i afsnittet om etableringsret en artikel 28a med en række særlige bestemmelser om udøvelsen af erhvervet som læge. Kommissionen anerkender de særlige forhold, der gør sig gældende på sundhedsområdet, og kan derfor godtage ændringsforslag 87 rent indholdsmæssigt. De samme bestemmelser er dog begrundede for alle andre erhverv i sundhedssektoren. Kommissionen godtager derfor at indsætte særlige bestemmelser om udførelsen af tjenesteydelser for alle erhverv i sundhedssektoren. Det sker i afsnittet om tjenesteydelser.

Derudover præciseres det ved **ændringsforslag 143** i artikel 6, at den foreskrevne underretning om udvekslingen af tjenesteydelser skal gennemføres på den enkleste og mest ubureaukratiske måde. Dette kan Kommissionen godtage.

Kommissionen godtager derfor ændringsforslag 55 og 143, delvist ændringsforslag 141 og 189 og indholdsmæssigt ændringsforslag 87 og affatter forslagens artikel 5 og 6 således:

"Artikel 5

Princippet om fri udveksling af tjenesteydelser

- 1. Med forbehold af særlige fællesskabsretlige bestemmelser og dette direktivs artikel 6 og 7 må medlemsstaterne ikke af grunde vedrørende erhvervmæssige kvalifikationer begrænse den frie udveksling af tjenesteydelser i en anden medlemsstat:*
 - a) hvis tjenesteyderen er lovligt etableret i en medlemsstat med henblik på at udøve den samme erhvervmæssige virksomhed i dette land, og*

- b) *hvis tjenesteyderen, i tilfælde hvor han begiver sig til et andet land, har udøvet denne virksomhed i mindst to år i etableringslandet, hvis erhvervet ikke er lovreguleret i etableringslandet.*

2. og 3. Uændret.

4. *En tjenesteyder, der udøver et erhverv i sundhedssektoren, og som begiver sig til et andet land, er omfattet af værtslandets faglige og administrative disciplinære bestemmelser vedrørende erhvervsmæssige kvalifikationer."*

*"Artikel 6
Fritagelser*

I overensstemmelse med artikel 5, stk. 1, fritager værtslandet de tjenesteydere, der er etableret i en anden medlemsstat, blandt andet for at opfylde følgende krav, der stilles til erhvervsudøvere, der er etableret på værtslandets område:

- a) *tilladelser fra, indskrivning eller optagelse i en faglig organisation eller et fagligt organ. Medlemsstaterne kan for at sikre, at de i dette direktivs artikel 5, stk. 4, omhandlede disciplinære bestemmelser, der gælder på deres område, kan finde anvendelse, kræve, at der foretages en midlertidig, automatisk indskrivning i eller et proformamedlemskab af en faglig organisation eller et fagligt organ, forudsat at denne foranstaltning hverken på nogen måde forsinker eller komplicerer udførelsen af tjenesteydelsen eller medfører yderligere omkostninger for tjenesteyderen.*
- b) *optagelse i et offentligretligt socialsikringsorgan for over for et forsikringsorgan at afregne til fordel for de socialforsikrede i forbindelse med den udøvede virksomhed.*

Tjenesteyderen underretter dog forud eller i hastende tilfælde efterfølgende det i stk. 1, litra b), omhandlede organ om udførelsen af tjenesteydelsen. Denne underretning foretages på den enkleste og mest ubureaukratiske måde."

Kommissionen havde desuden erklæret sig rede til at indsætte en bestemmelse, der ville erstatte kravet om, at erhvervsudøvere i sundhedssektoren skal underrette kontaktpunktet i etableringslandet, med et krav om underretning af værtslandets kompetente myndighed. Forslagets artikel 7 affattes derfor således:

*"Artikel 7
Forudgående oplysninger, når tjenesteyderen begiver sig til et andet land*

Når tjenesteydelsen udføres af en tjenesteyder, der begiver sig til et andet land, underretter denne forud det i artikel 53 omhandlede kontaktpunkt i etableringslandet herom. Udøver tjenesteyderen et erhverv i sundhedssektoren, kan værtslandet kræve, at han forud underretter det organ, der er kompetent for det pågældende erhverv i værtslandet, herom. I hastende tilfælde kan denne underretning foretages snarest muligt efter udførelsen af tjenesteydelsen."

Formålet med **ændringsforslag 52** er i artikel 8, stk. 2, at erstatte udtrykket "kompetente myndigheder" med "kompetente organer", der står for udvekslingen af relevante oplysninger i forbindelse med udførelsen af tjenesteydelser. Ændringsforslaget indebærer, at andre organer end nationale myndigheder i snæver forstand (f.eks. faglige sammenslutninger, der handler på grundlag af uddelegerede beføjelser) kan varetage denne opgave, hvilket Kommissionen accepterer, da det er i tråd med dens holdning til ændringsforslag 116 (se nedenfor).

I **ændringsforslag 146** præciseres det, at fremskaffelsen af beviser i henhold til artikel 8 ikke har opsættende virkning for udførelsen af tjenesteydelser. Denne præcisering går i den tilsigtede retning af at forenkle betingelserne for udveksling af tjenesteydelser og godtages derfor af Kommissionen.

Ændringsforslag 136 skal styrke informationsudvekslingen medlemsstaterne imellem om tjenesteyderens retmæssige etablering dels ved at bestemme, at den kompetente myndighed i værtslandet skal anmode om disse oplysninger, dels ved at fastsætte, at kravet omgående overdrages til den faglige sammenslutning eller det tilsvarende faglige organ, hvis der ikke findes en kompetent myndighed. Kommissionen godtager denne del af ændringsforslaget, da det øger forbrugerbeskyttelsen uden at medføre yderligere hindringer for den frie udveksling af tjenesteydelser. Ordlyden bør dog ændres, så den stemmer overens med ændringsforslag 52, hvorved udtrykket "kompetente myndigheder" erstattes med "kompetente organer". Ved ændringsforslaget indsættes der også et krav om, at den kompetente faglige sammenslutning eller et andet kompetent organ skal levere bevis for, at tjenesteyderen er kompetent til at udøve de pågældende former for virksomhed. Denne del af ændringsforslaget kan ikke godtages, da den åbner mulighed for at kontrollere kvalifikationerne og derfor ikke stemmer overens med målet at gøre det lettere at udføre tjenesteydelser midlertidigt og lejlighedsvis, hvilket er baseret på udførelse under hjemlandets titel uden kontrol af de erhvervs-mæssige kvalifikationer. Kommissionen godtager derfor ændringsforslag 146 og delvist ændringsforslag 52 og 136 og affatter forslagets artikel 8 således:

*"Artikel 8
Administrativt samarbejde*

De kompetente organer i værtslandet kræver af de kompetente organer i etableringslandet et bevis for tjenesteyderens nationalitet og et bevis for, at han retmæssigt udøver de pågældende former for virksomhed i den pågældende medlemsstat. De kompetente organer i etableringslandet meddeler snarest muligt disse oplysninger i overensstemmelse med artikel 52.

I de i artikel 5, stk. 1, litra b), omhandlede tilfælde kan de kompetente organer i værtslandet af det kompetente organ i etableringslandet kræve et bevis for, at tjenesteyderen har udøvet den pågældende virksomhed i mindst to år i etableringslandet. Dette bevis kan fremlægges på enhver måde.

Meddelelsen af de i denne artikel omhandlede oplysninger har ikke opsættende virkning for udførelsen af tjenesteydelserne."

Ændringsforslag 53 skærper de oplysningskrav, tjenesteyderen har over for tjenestemodtagerne. Kommissionen godtager disse krav, da de på én gang er nyttige for forbrugerne og står i rimeligt forhold til det tilsigtede mål. Der er nærmere bestemt tale om den præcisering, at oplysningerne til forbrugerne skal være udformet på en for enhver forbruger læselig og forståelig måde, og kravet om, at forbrugerne skal informeres om, at erhvervet ikke er lovreguleret i etableringslandet, og at de

skal have bevis for, at tjenesteyderen er forsikret mod de økonomiske risici, der er forbundet med et erhvervsmæssigt erstatningsansvar, samt at værtslandet kan forlange, at tjenesteyderen giver disse oplysninger. Derimod mener Kommissionen ikke, at kravet om, at tjenesteyderen skal meddele forbrugerne en henvisning til de faglige regler, der gælder både i etableringslandet og i værtslandet, står i rimeligt forhold til det tilsigtede mål, da det ville pålægge vandrende erhvervsudøvere en lang række krav, og da forbrugerne har nemt ved at skaffe sig disse oplysninger. Kommissionen godtager derfor delvist ændringsforslag 53 og affatter forslaget artikel 9 således:

*"Artikel 9
Oplysning af tjenestemodtagerne*

Medlemsstaterne sørger for, at tjenesteyderen, ud over de oplysningskrav, som er fastlagt i fællesskabsretten, meddeler tjenestemodtageren følgende oplysninger på en for enhver forbruger læselig og forståelig måde:

- a) hvis tjenesteyderen er optaget i et handelsregister eller et lignende offentligt register, det handelsregister, han er optaget i, og hans registreringsnummer eller tilsvarende identifikationsnummer, som findes i dette register*
- b) hvis virksomheden er omfattet af en godkendelsesordning i etableringslandet, navn og adresse på det kompetente tilsynsorgan*
- c) brancheforening eller lignende organ, som tjenesteyderen måtte være optaget i*
- d) titel og medlemsstat, i hvilken den er tildelt*
- e) en henvisning til de faglige regler, der gælder i etableringslandet, og oplysninger om, hvordan man får adgang til disse*
- f) hvis tjenesteyderen udøver en momspligtig virksomhed, det registreringsnummer, der er omhandlet i artikel 22, stk. 1, i Rådets direktiv 77/388/EØF¹*
- fa) hvis erhvervet ikke er lovreguleret i etableringslandet, oplysning herom*
- fb) bevis for, at tjenesteyderen er forsikret mod de økonomiske risici, der er forbundet med et erhvervsmæssigt erstatningskrav, hvor dette er et krav i etableringslandet."*

3.1.3. Etableringsfrihed
Den generelle ordning for anerkendelse af uddannelsesbeviser

Ved **ændringsforslag 8** indsættes betragtning 7a, hvorefter der skal tages hensyn til udviklingen i uddannelsessystemerne, som fremmer øget mobilitet for studerende. Ændringsforslaget hænger sammen med ændringsforslag 63 om anerkendelse af uddannelsesbeviser, der er erhvervet som led i franchisebaserede uddannelser, og gør det klart, at forslaget er i tråd med den politiske indsats for at fremme studerendes mobilitet.

¹ EFT L 145 af 13.6.1977, s. 1. Senest ændret ved direktiv 1999/85/EF (EFT L 277 af 28.10.1999, s. 34).

Ved **ændringsforslag 62**, hvorved artikel 13 suppleres med stk. 2a, præciseres det, at vandrende erhvervsudøvere ikke kan afkræves noget andet bevis for deres akademiske kvalifikation end uddannelsesbeviset. Formålet med ændringsforslaget er bl.a. at forbyde værtslandet at kræve bevis for, at uddannelsen er gennemført ved den institution, der har udstedt det. Selv om ændringsforslaget kan godtages rent indholdsmæssigt, er det unødvendigt, da forslagens bilag VII indeholder en udtømmende liste over de dokumenter, der skal fremlægges.

Ved **ændringsforslag 63**, hvorved artikel 13 suppleres med stk. 2b, præciseres det, at direktivet også finder anvendelse på eksamensbeviser, der er udstedt efter en uddannelse, der er gennemført i en anden medlemsstat som led i en franchiseaftale med uddannelsesinstitutionen i hjemlandet. Kommissionen deler denne holdning og kan derfor også godtage dette ændringsforslag rent indholdsmæssigt. Det bør bemærkes, at Domstolen for nylig har afsagt en dom, hvorefter det er i strid med EF-traktatens artikel 43 at nægte at anerkende et eksamensbevis med den begrundelse, at undervisningen har fundet sted uden for den uddannelsesinstitution, der har udstedt det². Dette bør dog snarere angives i en betragtning.

Kommissionen godtager derfor ændringsforslag 62 og 63 indholdsmæssigt og ændringsforslag 8 med visse præciseringer, bl.a. for at gøre det muligt for hjemlandet at kontrollere uddannelsesbeviser, der er erhvervet som led i undervisning, der har fundet sted uden for den uddannelsesinstitution, der har udstedt dem, og derved at forebygge risikoen for svig:

Betragtning "(7a) Der skal tages hensyn til udviklingen i undervisningsmetoder og i studieprogrammer, som gennemføres i flere medlemsstater, herunder som led i franchiseaftaler. Er der tale om et uddannelsesbevis, der er udstedt af en medlemsstat efter en uddannelse, der helt eller delvist er gennemført på en anden medlemsstats område, kan værtslandet hos hjemlandets kompetente organ kontrollere, om uddannelsesbeviset på hjemlandets område giver de samme rettigheder som uddannelsesbeviser, der er udstedt for en uddannelse, der er gennemført i hjemlandet."

Ændringsforslag 9, hvorved der indsættes en betragtning 7b, og **ændringsforslag 58**, hvorved artikel 12 suppleres med stk. 2a og 2b, har til formål at præcisere, at en vandrende erhvervsudøver ikke har krav på at få anerkendt en afgørelse om anerkendelse fra en anden medlemsstat for at opnå mere omfattende rettigheder i hjemlandet, medmindre han har erhvervet sine erhvervsmæssige kvalifikationer i denne anden medlemsstat. Forbuddet mod en sådan adfærd stemmer overens med Kommissionens fortolkning af de gældende direktiver og er en nyttig præcisering. Det er dog tilstrækkeligt med en betragtning, der udgør en omformulering af ændringsforslag 9: *Betragtning "(7b) En person, der har fået sine erhvervsmæssige kvalifikationer anerkendt i henhold til dette direktiv, kan ikke påberåbe sig denne anerkendelse for at opnå andre rettigheder i hjemlandet end dem, der følger af den erhvervsmæssige kvalifikation, han har erhvervet i denne medlemsstat."*

Formålet med **ændringsforslag 192** er at angive i artikel 11, stk. 2, hvilken form for uddannelse der skal ligge til grund for det kursusbevis, der svarer til niveau 1 efter definitionen for den generelle ordning. Præciseringen er relevant og i tråd med gældende ret, og Kommissionen godtager den derfor.

² Dom af 13. november 2003, sag C-153/02, endnu ikke offentliggjort.

Ved **ændringsforslag 193** præciseres udtrykket "certifikat" i artikel 11, stk. 3, bl.a. ved at genindføre udtrykket "lovreguleret uddannelse" på dette niveau. Ændringsforslaget kan godtages, da det gør teksten klarere. Desuden er det i tråd med gældende ret at genindføre udtrykket "lovreguleret uddannelse" på dette niveau. Da forslagens bilag III ikke længere skal ajourføres, og da det kun indeholder lovregulerede uddannelser på niveau 3, bør henvisningen til dette bilag i artikel 11, stk. 3, dog udgå. Desuden bør forskellen mellem lovregulerede uddannelser på hhv. niveau 2 og 3 præciseres. Kommissionen godtager derfor ændringsforslag 193 med en tilpasset ordlyd.

Ved **ændringsforslag 216 og 217** præciseres udtrykket "eksamensbevis" på hhv. niveau 4 og 5 i artikel 11, stk. 5, første afsnit, og artikel 11, stk. 6, første afsnit, bl.a. med en henvisning til uddannelse på deltid. For at sikre overensstemmelsen med gældende ret er det dog nødvendigt at foretage en teknisk justering af artikel 11, stk. 5, første og andet afsnit, og af artikel 11, stk. 6, første og andet afsnit, for så vidt angår varigheden af de uddannelser, der er omhandlet i de to stykker.

For sammenhængens skyld finder Kommissionen det på sin plads også at præcisere definitionen af uddannelser på niveau 3 i artikel 11, stk. 4, i overensstemmelse med gældende ret.

"Artikel 11 Kvalifikationsniveauer

1. Uændret.

2. Niveau 1 svarer til et kursusbevis udstedt af et kompetent organ i hjemlandet for:

- a) en uddannelse, der ikke er omfattet af et certifikat eller et eksamensbevis som omhandlet i denne artikels stk. 3, 4, 5 og 6, eller en specifik eksamen uden forudgående uddannelse eller udøvelse af erhvervet i en medlemsstat på fuld tid i tre på hinanden følgende år eller på deltid i en periode af tilsvarende varighed i løbet af de forudgående ti år eller*
- b) en almen uddannelse på primært eller sekundært niveau, der attesterer, at indehaveren er i besiddelse af generelle kundskaber.*

3. Niveau 2 svarer til et certifikat for et gymnasialt uddannelsesforløb:

- a) af almen karakter suppleret med et alment eller erhvervsrettet uddannelsesforløb, bortset fra dem, der er omhandlet i denne artikels stk. 4, og/eller med den praktiske uddannelse eller erhvervspraktik, der kræves ud over dette uddannelsesforløb, eller*
- b) af teknisk eller erhvervsrettet karakter, om nødvendigt suppleret med et alment eller erhvervsrettet uddannelsesforløb som omhandlet i litra a) og/eller med den praktiske uddannelse eller erhvervspraktik, der kræves ud over dette uddannelsesforløb.*

Med uddannelser på niveau 2 som omhandlet i første afsnit sidestilles lovregulerede uddannelser, der giver indehaveren et tilsvarende fagligt uddannelsesniveau og sætter den pågældende i stand til at opnå en stilling med tilsvarende ansvar og opgaver, der er specifikt rettet mod udøvelse af et bestemt erhverv, og som består af et uddannelsesforløb, om fornødent suppleret med en erhvervsuddannelse, en praktisk uddannelse eller erhvervspraktik, hvis struktur og niveau fastlægges af den pågældende medlemsstats love og administrative bestemmelser, eller som kontrolleres eller godkendes af det til formålet udpegede organ.

4. Niveau 3 svarer til et eksamensbevis for:

- a) *en postgymnasial uddannelse, bortset fra den, der er omhandlet i denne artikels stk. 5 og 6, af mindst et års varighed eller tilsvarende varighed på deltid, hvortil et af adgangskravene generelt er gennemførelse af det postgymnasiale uddannelsesforløb, der er adgangsgivende til universiteter og højere læreanstalter, samt den erhvervsmæssige uddannelse, der eventuelt kræves ud over dette postgymnasiale uddannelsesforløb, eller*
- b) *en uddannelse med særlig struktur, der har et tilsvarende fagligt niveau og sætter den pågældende i stand til at opnå en stilling med tilsvarende ansvar og opgaver. Som sådanne betragtes navnlig de uddannelser, der er anført i bilag II.*

Med uddannelser på niveau 3 som omhandlet i første afsnit sidestilles lovregulerede uddannelser, der giver indehaveren et tilsvarende fagligt uddannelsesniveau og sætter den pågældende i stand til at opnå en stilling med tilsvarende ansvar og opgaver, der er specifikt rettet mod udøvelse af et bestemt erhverv, og som består af et uddannelsesforløb, om fornødent suppleret med en erhvervsuddannelse, en praktisk uddannelse eller erhvervspraktik, hvis struktur og niveau fastlægges af den pågældende medlemsstats love og administrative bestemmelser, eller som kontrolleres eller godkendes af det til formålet udpegede organ. Som sådanne betragtes navnlig de lovregulerede uddannelser, der er anført i bilag III.

5. *Niveau 4 svarer til et eksamensbevis, hvoraf det fremgår, at indehaveren med positivt resultat har gennemgået et postgymnasialt uddannelsesforløb af mindst tre års og under fire års varighed eller af tilsvarende varighed på deltid, gennemgået ved et universitet eller anden højere læreanstalt eller ved en anden uddannelsesinstitution med samme uddannelsesniveau, og at han i givet fald med positivt resultat har gennemgået den erhvervsuddannelse, der kræves ud over det postgymnasiale uddannelsesforløb.*

Med uddannelser på niveau 4 sidestilles lovregulerede uddannelser, der er specifikt rettet mod udøvelse af et bestemt erhverv, og som består af et postgymnasialt uddannelsesforløb af tre års og under fire års varighed eller et postgymnasialt uddannelsesforløb på deltid af tilsvarende varighed, gennemgået ved et universitet eller en uddannelsesinstitution med samme uddannelsesniveau, og eventuelt en erhvervsuddannelse, en praktisk uddannelse eller erhvervspraktik, der kræves ud over det postgymnasiale uddannelsesforløb.

Erhvervsuddannelsens, den praktiske uddannelses eller erhvervspraktikkens struktur og niveau fastlægges ved den pågældende medlemsstats love og administrative bestemmelser eller kontrolleres eller godkendes af det til formålet udpegede organ.

6. *Niveau 5 svarer til et eksamensbevis, hvoraf det fremgår, at indehaveren med positivt resultat har gennemgået et postgymnasialt uddannelsesforløb af over fire års varighed eller af tilsvarende varighed på deltid, gennemgået ved et universitet eller anden højere læreanstalt eller ved en anden uddannelsesinstitution med samme uddannelsesniveau, og at han i givet fald med positivt resultat har gennemgået den erhvervsuddannelse, der kræves ud over det postgymnasiale uddannelsesforløb.*

Med uddannelser på niveau 5 sidestilles lovregulerede uddannelser, der er specifikt rettet mod udøvelse af et bestemt erhverv, og som består af et postgymnasialt uddannelsesforløb af fire års varighed eller et postgymnasialt uddannelsesforløb på deltid af tilsvarende varighed, gennemgået ved et universitet eller en uddannelsesinstitution med samme uddannelsesniveau, og eventuelt en erhvervsuddannelse, en praktisk uddannelse eller erhvervspraktik, der kræves ud over det postgymnasiale uddannelsesforløb.

Erhvervsuddannelsens, den praktiske uddannelses eller erhvervspraktikkens struktur og niveau fastlægges ved den pågældende medlemsstats love og administrative bestemmelser eller kontrolleres eller godkendes af det til formålet udpegede organ."

Ved **ændringsforslag 151** præciseres det, at værtslandet kun kan fravige reglen om, at migranten har ret til at vælge mellem egnethedsprøve og prøvetid, hvis det er behørigt begrundet i tvingende almene hensyn. Ændringsforslaget tager desuden sigte på at supplere forslaget artikel 14 med et nyt stykke, hvorefter medlemsstaterne, også selv om Kommissionen har anerkendt fravigelsen, så vidt muligt skal tage hensyn til migrantens præference for den ene eller anden foranstaltning. Kommissionen kan godtage disse to punkter i ændringsforslaget, da det er en nyttig præcisering af undtagelsen fra princippet om valgfrihed og giver den vandrede erhvervsudøver en vis fleksibilitet, uden at medlemsstaterne pålægges nogen forpligtelser. Endelig indebærer ændringsforslaget, at ordningen med stiltiende accept udgår, for så vidt angår den procedure, hvor Kommissionen udtaler sig om en medlemsstats anmodning om at fravige reglen. Kommissionen kan ikke godtage denne del af ændringsforslaget, da Kommissionens mulighed for stiltiende at acceptere fravigelsen er en forenkling af proceduren. Kommissionen godtager derfor delvist ændringsforslag 151 og affatter artikel 14 således:

*"Artikel 14
Udligningsforanstaltninger*

1. Uændret.

2. Hvis værtslandet gør brug af den i stk. 1 fastsatte mulighed, skal det give ansøgeren ret til at vælge mellem prøvetid og egnethedsprøve.

Finder en medlemsstat, at det for så vidt angår et bestemt erhverv er nødvendigt at fravige reglen om, at ansøgeren har ret til at vælge mellem prøvetid og egnethedsprøve i henhold til første afsnit, skal fravigelsen være behørigt begrundet i tvingende almene hensyn. I så fald underretter den pågældende medlemsstat forud de øvrige medlemsstater og Kommissionen herom, idet den fremlægger passende begrundelse for fravigelsen.

Finder Kommissionen efter at have modtaget alle nødvendige oplysninger, at den i andet afsnit omhandlede fravigelse ikke er hensigtsmæssig, eller at den ikke er i overensstemmelse med fællesskabsretten, anmoder den inden tre måneder den pågældende medlemsstat om at undlade at træffe den påtænkte foranstaltning. Har Kommissionen ikke reageret inden udløbet af denne frist, kan fravigelsen anvendes.

Accepterer Kommissionen fravigelsen, forsøger medlemsstaterne dog at tage hensyn til ansøgerens præference for prøvetid eller egnethedsprøve.

3. og 4. Uændret."

Ved **ændringsforslag 12**, som vedrører betragtning 9, angives det, at de brancheforeninger og/eller sammenslutninger, der anerkendes som repræsentative for en faglig organisation på europæisk plan, har beføjelse til at forelægge erhvervsplatforme. Det er nyttigt at angive, hvilke organer der kan forelægge fælles platforme i henhold til direktivet. Ordlyden må dog ændres, for de pågældende

brancheforeninger og sammenslutninger har ikke "til opgave" at, men "kan" etablere sådanne fælles platforme. Det kan kun ske på frivillig basis.

Ifølge **ændringsforslag 185**, hvorved betragtning 9a indsættes, skal de faglige sammenslutninger og organisationer, der deltager i platformene, være demokratisk legitimeret efter de pågældende medlemsstaters nationale regler. På dette punkt må ændringsforslagets ordlyd ændres. Nærmere bestemt må udtrykket "demokratisk legitimeret" erstattes med "repræsentativ". Ændringsforslaget indebærer desuden den nyttige præcisering, at disse sammenslutninger og organisationer ikke har nogen lovgivende beføjelser.

Kommissionen affatter derfor ændringsforslag 12 og 185 i én enkelt betragtning: *"(9) For at fremme arbejdskraftens frie bevægelighed, etableringsfriheden og den frie udveksling af tjenesteydelser og samtidig at sikre et passende kvalifikationsniveau har en række faglige sammenslutninger og organisationer på europæisk plan etableret fælles platforme, på grundlag af hvilke erhvervsudøvere, der opfylder et sæt kriterier for de erhvervsmæssige kvalifikationer, kan få anerkendt retten til at anvende den titel, som de nævnte sammenslutninger eller organisationer tildeler. På visse betingelser og til stadighed under overholdelse af fællesskabsretten, specielt på konkurrenceområdet, bør der tages hensyn til disse initiativer, idet den mere automatiske anerkendelse under den generelle ordning i den forbindelse prioriteres højest. De faglige sammenslutninger og organisationer, som kan forelægge fælles platforme, skal være repræsentative for det pågældende erhverv. Beføjelsen til at forelægge fælles platforme giver ikke de faglige sammenslutninger og organisationer nogen som helst form for lovgivende beføjelser."*

Ved **ændringsforslag 70** præciseres det, at artikel 15 ikke berører medlemsstaternes ansvar for almen uddannelse og erhvervsuddannelse. Kommissionen godtager dette ændringsforslag med en teknisk justering af ordlyden for hhv. at sikre den overordnede sammenhæng i teksten og at tage hensyn til ændringsforslag 68.

Ved **ændringsforslag 68** erstattes udtrykket "faglige sammenslutninger" med "europæiske faglige organisationer" til at angive de organer, der har beføjelse til at forelægge en fælles platform i henhold til direktivets artikel 15. Udtrykket defineres som "repræsentative organisationer såsom brancheforeninger eller sammenlignelige organisationer for et bestemt erhverv i medlemsstaterne". Kommissionen kan godtage denne første del af ændringsforslaget med en ændring af ordlyden. Definitionen af "faglige organisationer" bør således udvides til at omfatte alle offentlige eller private organisationer eller sammenslutninger, der repræsenterer erhvervet, bl.a. for at kunne medtage privatretlige sammenslutninger i de medlemsstater, hvor det pågældende erhverv ikke er lovreguleret. Desuden bør beføjelsen til at forelægge platforme i henhold til direktivets artikel 15 ikke begrænses til faglige organisationer eller sammenslutninger, der er organiseret på europæisk plan, men bør udvides til også at omfatte nationale organisationer eller sammenslutninger, der indgår multilaterale aftaler herom.

Ved ændringsforslaget erstattes udtrykket "la Commission communique" desuden med "la Commission transmet" (vedrører ikke den danske udgave). Den nye ordlyd ændrer ikke bestemmelsen rent indholdsmæssigt og indebærer ingen retlige problemer. Den overtages derfor.

Endelig går ændringsforslaget ud på at undtage medlemsstaternes ordninger, der ved lov fastsætter kvalifikationskriterier for erhvervsudøvere, fra artikel 15's anvendelsesområde. Formålet med denne del af ændringsforslaget er at præcisere, at bestemmelsen ikke berører medlemsstaternes kompetence til at regulere erhvervene på deres område. Kommissionen godtager denne del af ændringsforslaget med en anden ordlyd.

Kommissionen affatter derfor artikel 15 således:

"Artikel 15

Fritagelse for udligningsforanstaltninger på grundlag af fælles platforme

1. *Offentlige eller private europæiske eller nationale faglige organisationer og sammenslutninger, der repræsenterer et erhverv, kan meddele Kommissionen de fælles platforme, som de etablerer på europæisk plan. I denne artikel forstås ved "fælles platform" et sæt kriterier for erhvervsmæssige kvalifikationer, der attesterer et kompetenceniveau, som er tilstrækkeligt med henblik på udøvelse af et bestemt erhverv, og på grundlag af hvilke de pågældende organisationer og sammenslutninger godskriver de i medlemsstaterne opnåede kvalifikationer.*

Finder Kommissionen, at en bestemt platform kan lette den gensidige anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer, giver den medlemsstaterne meddelelse om platformen og træffer afgørelse efter proceduren i artikel 54, stk. 2.

2. og 3. *Uændret.*

4. *Denne artikel berører ikke medlemsstaternes kompetence til at fastlægge de kvalifikationer, der kræves for at kunne udøve erhvervene på deres område, og indholdet og tilrettelæggelsen af deres almene og erhvervsrettede uddannelsessystemer."*

3.1.4. *Etableringsfrihed* ***Anerkendelse af erhvervs erfaring***

Formålet med **ændringsforslag 207** er i artikel 17, stk. 1, litra a)-d), at ændre varigheden af den erhvervs erfaring, der kræves ved den automatiske anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer for de former for virksomhed, der er opført i liste I i bilag IV til direktivforslaget. Ændringsforslaget går ud på at forlænge mindstevarigheden af udøvelsen af virksomhed som selvstændig eller som virksomhedsleder med ét år (fra fem til seks år). For at opretholde gældende ret, således som den følger af direktiv 1999/42/EF, godtages denne del af ændringsforslaget kun for de former for virksomhed, der i øjeblikket er omfattet af et sådant krav. Ændringen kræver en nærmere omskrivning i en ny artikel og en ændring af bilag IV i form af en tredje liste over de pågældende former for virksomhed. Desuden indsættes der ved ændringsforslaget et alternativ, nemlig otte års erhvervs erfaring som medlem af en virksomheds ledelse. Denne del af ændringsforslaget kan ikke godtages, da den ikke er i tråd med den tilsigtede forenkling.

Kommissionen godtager derfor delvist ændringsforslag 207 med en anden ordlyd:

"Artikel 17

Virksomhed opført i liste Ia i bilag IV

1. *For de i liste Ia i bilag IV opførte former for virksomhed skal den forudgående udøvelse af den pågældende virksomhed have fundet sted:*
 - a) *i seks på hinanden følgende år som selvstændig eller som virksomhedsleder, eller*
 - b) *i tre på hinanden følgende år som selvstændig eller som virksomhedsleder, hvis den begunstigede godtgør at have gennemgået en forudgående uddannelse på mindst tre år på det pågældende erhvervsområde, afsluttet med et statsanerkendt eksamensbevis eller bedømt af et kompetent fagligt organ som værende fyldestgørende, eller*

- c) *i fire på hinanden følgende år som selvstændig eller som virksomhedsleder, hvis den begunstigede godtgør at have gennemgået en forudgående uddannelse på det pågældende erhvervsområde på mindst to år, afsluttet med et statsanerkendt eksamensbevis eller bedømt af et kompetent fagligt organ som værende fyldestgørende, eller*
 - d) *i tre på hinanden følgende år som selvstændig eller som virksomhedsleder, hvis den begunstigede godtgør at have udøvet den pågældende erhvervsvirksomhed i mindst fem år som arbejdstager, eller*
 - e) *i fem på hinanden følgende år i ledende stillinger, hvoraf mindst tre år i stillinger med tekniske opgaver og med ansvar for mindst én af virksomhedens afdelinger, hvis den begunstigede godtgør at have gennemgået en forudgående uddannelse på mindst tre år på det pågældende erhvervsområde, afsluttet med et statsanerkendt eksamensbevis eller bedømt af et kompetent fagligt organ som værende fyldestgørende.*
2. *I de i litra a) og d) omhandlede tilfælde må udøvelsen af virksomheden ikke være ophørt mere end ti år forud for den dato, hvor den fuldt dokumenterede ansøgning fremlægges for det i artikel 52 omhandlede kompetente organ.*
3. *Stk. 1, litra e), finder ikke anvendelse på de former for virksomhed, der er omhandlet i ISIC-nomenklaturen gruppe 855 med benævnelsen "Frisørsaloner".*

Artikel 17a

Virksomhed opført i liste Ib i bilag IV

1. *For de i liste Ib i bilag IV opførte former for virksomhed skal den forudgående udøvelse af den pågældende virksomhed have fundet sted:*
- a) *i fem på hinanden følgende år som selvstændig eller som virksomhedsleder, eller*
 - b) *i tre på hinanden følgende år som selvstændig eller som virksomhedsleder, hvis den begunstigede godtgør at have gennemgået en forudgående uddannelse på mindst tre år på det pågældende erhvervsområde, afsluttet med et statsanerkendt eksamensbevis eller bedømt af et kompetent fagligt organ som værende fyldestgørende, eller*
 - c) *i fire på hinanden følgende år som selvstændig eller som virksomhedsleder, hvis den begunstigede godtgør at have gennemgået en forudgående uddannelse på det pågældende erhvervsområde på mindst to år, afsluttet med et statsanerkendt eksamensbevis eller bedømt af et kompetent fagligt organ som værende fyldestgørende, eller*
 - d) *i tre på hinanden følgende år som selvstændig eller som virksomhedsleder, hvis den begunstigede godtgør at have udøvet den pågældende erhvervsvirksomhed i mindst fem år som arbejdstager, eller*
 - e) *i fem på hinanden følgende år som arbejdstager, hvis den begunstigede godtgør at have gennemgået en forudgående uddannelse på mindst tre år på det pågældende erhvervsområde, afsluttet med et statsanerkendt eksamensbevis eller bedømt af et kompetent fagligt organ som værende fyldestgørende, eller*
 - f) *i seks på hinanden følgende år som arbejdstager, hvis den begunstigede godtgør at have gennemgået en forudgående uddannelse på mindst to år på det pågældende*

erhvervsområde, afsluttet med et statsanerkendt eksamensbevis eller bedømt af et kompetent fagligt organ som værende fyldestgørende.

2. *I de i litra a) og d) omhandlede tilfælde må udøvelsen af virksomheden ikke være ophørt mere end ti år forud for den dato, hvor den fuldt dokumenterede ansøgning fremlægges for det i artikel 52 omhandlede kompetente organ."*

"BILAG IV

Virksomhed i forbindelse med erhvervserfaringskategorierne, der er omhandlet i artikel 17, 17a og 18

Liste Ia

Klasser, der er omfattet af direktiv 64/427/EØF, ændret ved direktiv 69/77/EØF, og af direktiv 68/366/EØF, 75/368/EØF, 75/369/EØF, 82/470/EØF og 82/489/EØF

I

Direktiv 64/427/EØF

(Liberaliseringsdirektiv: 64/429/EØF)

NICE-nomenklaturen (svarende til ISIC-klasse 23-40)

<i>Klasse</i>	<i>23</i>	<i>Tekstilindustri</i>
		<i>232 Tilvirkning af tekstile grundstoffer på uldforbearbejdningsmaskiner</i>
		<i>233 Tilvirkning af tekstile grundstoffer på bomuldsforbearbejdningsmaskiner</i>
		<i>234 Tilvirkning af tekstile grundstoffer på silkeforbearbejdningsmaskiner</i>
		<i>235 Tilvirkning af tekstile grundstoffer på hør- og hampforbearbejdningsmaskiner</i>
		<i>236 Anden tekstilfiberindustri (jute, hårdfibre osv.), rebslageri</i>
		<i>237 Trikotage og strikvarer</i>
		<i>238 Tekstilforædling</i>
		<i>239 Anden tekstilindustri</i>
<i>Klasse</i>	<i>24</i>	<i>Fremstilling af sko, beklædning og hvidevarer</i>
		<i>241 Seriefremstilling af sko (undtagen gummi- og træsko)</i>
		<i>242 Reparation af sko og håndskomageri</i>
		<i>243 Tilvirkning af beklædning og linned (undtagen buntmageri)</i>
		<i>244 Fremstilling af hvidevarer</i>
		<i>245 Buntmageri</i>
<i>Klasse</i>	<i>25</i>	<i>Træ- og korkindustri (undtagen møbelfremstilling)</i>
		<i>251 Savværker og træbearbejdningsmaskiner</i>
		<i>252 Fremstilling af halvfabrikata af træ</i>
		<i>253 Seriefremstilling af byggeelementer af træ og parket</i>
		<i>254 Fremstilling af træemballage</i>
		<i>255 Fremstilling af andre trævarer (undtagen møbler)</i>
		<i>259 Fremstilling af strå-, kurve-, kork-, flet- og børstenbinderevarer</i>
<i>Klasse</i>	<i>26</i>	<i>260 Træmøbelindustrien</i>
<i>Klasse</i>	<i>27</i>	<i>Papir- og papirvareindustri</i>

	271	<i>Fremstilling af træmasse og cellulose, papir og pap</i>
	272	<i>Forarbejdning af papir og pap</i>
Klasse	28	280 <i>Trykkeri- og forlagsvirksomhed samt beslægtet industri</i>
Klasse	29	<i>Læderindustri</i>
	291	<i>Tilvirkning af læder (garveri og pelsberedning)</i>
	292	<i>Fremstilling af lædervarer</i>
ex Klasse	30	<i>Gummi- og kunststofindustri, kemisk fiberindustri, stivelsesindustri</i>
	301	<i>Forarbejdning af gummi og asbest</i>
	302	<i>Forarbejdning af kunststoffer</i>
	303	<i>Produktion af kemiske fibre</i>
ex Klasse	31	<i>Kemisk industri</i>
	311	<i>Fremstilling af kemiske grundstoffer og fremstilling af disse produkter med tilstødende videreforarbejdning</i>
	312	<i>Specialiseret fremstilling af kemiske produkter, fortrinsvis til anvendelse i industri og landbrug (her tilføjes: fremstilling af industrielle fedtstoffer og olie med vegetabilsk og animalsk oprindelse indbefattet i ISIC-gruppe 312)</i>
	313	<i>Specialiseret fremstilling af kemiske produkter, fortrinsvis til privat forbrug og forvaltninger [her udgår fremstillingen af medicinske og farmaceutiske produkter (ex ISIC-gruppe 319)]</i>
Klasse	32	320 <i>Mineralolieindustri</i>
Klasse	33	<i>Fremstilling af ikke-metalliske mineralprodukter</i>
	331	<i>Teglværker</i>
	332	<i>Glasindustri</i>
	333	<i>Fremstilling af stentøj, finkeramiske og ildfaste produkter</i>
	334	<i>Fremstilling af cement, forarbejdning af kalk og gips</i>
	335	<i>Fremstilling af bygningsmaterialer og materialer til offentlige arbejder af beton og gips samt af cementvarer</i>
	339	<i>Be- og forarbejdning af natursten samt fremstilling af andre ikke-metalliske mineralprodukter</i>
Klasse	34	<i>Jern- og metalværker</i>
	341	<i>Jern- og stålværker (ifølge EKSF-traktaten inkl. koksværker)</i>
	342	<i>Produktion af stålrør</i>
	343	<i>Rørtrækningsforetagender og koldvalseværker</i>
	344	<i>Fremstilling og første tilvirkning af ikke-jernholdige metaller</i>
	345	<i>Støberier for jernholdige og ikke-jernholdige metaller</i>
Klasse	35	<i>Jern- og metalvareindustri (undtagen maskiner og transportmidler)</i>
	351	<i>Smedjer, presse- og hammerværker</i>
	352	<i>Stålforgivning og overfladeforædling</i>
	353	<i>Fremstilling af stål- og letmetalkonstruktioner</i>
	354	<i>Bygning af kedler og beholdere</i>
	355	<i>Fremstilling af jern-, blik- og metalvarer, undtagen elektrisk materiel</i>
	359	<i>Forskellige mekaniske virksomheder</i>
Klasse	36	<i>Maskinindustri</i>

- 361 *Fremstilling af landbrugsmaskiner og traktorer*
- 362 *Fremstilling af kontormaskiner*
- 363 *Fremstilling af metalbearbejdningmaskiner, anordninger til maskiner og maskinværktøj*
- 364 *Fremstilling af tekstilmaskiner og tilbehør samt symaskiner*
- 365 *Fremstilling af maskiner og apparater til nærings- og nydelsesmiddelindustrien, den kemiske og beslægtede industri*
- 366 *Fremstilling af bjergværks- og valseværksindretninger, bjergværksmaskiner, støbermaskiner, entreprenørmateriel, hejsemateriel og transportører*
- 367 *Fremstilling af tandhjul, gear, rullelejer og andre drivelementer*
- 368 *Fremstilling af maskiner til andre bestemte industrigrene*
- 369 *Fremstilling af andre maskinbygningsprodukter*
- Klasse 37 *Elektroindustri*
- 371 *Fremstilling af isolerede elektrokabler, -ledninger og -tråd*
- 372 *Fremstilling af elektromotorer, -generatorer og -transformatorer samt af kontakt- og installationsapparatur*
- 373 *Fremstilling af industrielt elektroudstyr*
- 374 *Bygning af fjernmeldeudstyr, fremstilling af målere, måle- og reguleringsudstyr og elektromedicinsk udstyr o.l.*
- 375 *Fremstilling af radio- og fjernsynsmodtagere, elektroakustisk udstyr og indretninger samt af elektroniske apparater og elektroniske anlæg*
- 376 *Fremstilling af elektriske husholdningsartikler*
- 377 *Fremstilling af lamper og belysningsartikler*
- 378 *Fremstilling af batterier og akkumulatorer*
- 379 *Reparation, montage og teknisk installation (af elektrotekniske produkter)*
- ex Klasse 38 *Transportmiddelindustri*
- 383 *Bygning af motorkøretøjer og disses enkeltdele*
- 384 *Motorkøretøjs- og cykelreparationsværksteder*
- 385 *Fremstilling af motorcykler og cykler og disses enkeltdele*
- 389 *Anden transportmiddelindustri*
- Klasse 39 *Anden fremstillingsvirksomhed*
- 391 *Fremstilling af finmekaniske produkter*
- 392 *Fremstilling af medicinmekaniske og ortopædisk-mekaniske produkter (undtagen ortopædisk fodtøj)*
- 393 *Fremstilling af optisk og fotografisk udstyr*
- 394 *Fremstilling og reparation af ure*
- 395 *Fremstilling af smykker og guldsmedevarer, bearbejdning af ædelstene*
- 396 *Fremstilling og reparation af musikinstrumenter*
- 397 *Fremstilling af legetøj og sportsartikler*
- 399 *Øvrige grene inden for de be- og forarbejdende erhverv*
- Klasse 40 *Bygge- og anlægsvirksomhed*
- 400 *Bygge- og anlægsvirksomhed (uden nærmere angivelse) og nedrivningsvirksomhed*
- 401 *Byggevirksomhed vedrørende fundering, ydermure m.v.*
- 402 *Entreprenørvirksomheder (bro-, vej- og jernbanebygning m.v.)*
- 403 *Bygningsinstallation*
- 404 *Bygningsfærdiggørelse*

Direktiv 68/366/EØF

(Liberaliseringsdirektiv: 68/365/EØF)

NICE-nomenklaturen

- Klasse 20A 200 Fremstilling af olier og fedt af animalsk eller vegetabilsk oprindelse
- 20B Næringsmiddelindustri (undtagen fremstilling af drikkevarer)
- 201 Slagteri og fremstilling af kødvarer og kødkonserver
- 202 Mejeri og mælkeforarbejdning
- 203 Forarbejdning af frugt og grøntsager
- 204 Konservering af fisk og andre saltvandsprodukter
- 205 Møllerivirksomhed
- 206 Fremstilling af brød, konditorvarer og andet bagværk
- 207 Sukkerindustri
- 208 Fremstilling af chokolade- og sukkervarer
- 209 Øvrige næringsmiddelindustri
- Klasse 21 Fremstilling af drikkevarer
- 211 Fremstilling af ætylalkohol ved forgæring, af gær og af spirituosa
- 212 Fremstilling af vin og lignende umaltede alkoholholdige drikkevarer
- 213 Bryggeri og maltfremstilling
- 214 Aftapning af mineralvand og fremstilling af alkoholfrie drikke
- ex 30 Gummiindustri; fremstilling af plastic og syntetiske fibre, stivelsesindustri
- 304 Stivelsesindustri

Direktiv 75/368/EØF (virksomhed, der omhandles i artikel 5, stk. 1)

ISIC-nomenklaturen

- ex 04 Fiskeri
- 043 Fiskeri i indre farvande
- ex 38 Fremstilling af transportmateriel
- 381 Skibsbygning og reparation af skibe
- 382 Fremstilling af jernbanemateriel
- 386 Bygning af luftfartøjer (herunder fremstilling af rumfartsmateriel)
- ex 71 Sekundær virksomhed i forbindelse med transport og anden virksomhed end transport inden for følgende grupper:
- ex 711 Drift af sovevogne og spisevogne; vedligeholdelse af jernbanemateriel i reparationsværksteder; rengøring af jernbanevogne
- ex 712 Vedligeholdelse af materiel til personbefordring i by- og forstadsområder samt til mellembystrafik
- ex 713 Vedligeholdelse af andet materiel til personbefordring ad landevej (f.eks. biler, rutebiler, hyrevogne)

ex 714 Drift og vedligeholdelse af anlæg i forbindelse med landevejstransport (f.eks.: landeveje, tunneler og broer med vejafgift, rutebilstationer, parkeringspladser, bus- og sporvognsremiser)

ex 716 Virksomhed i forbindelse med sejlads på indre vandveje (f.eks. drift og vedligeholdelse af vandveje, havne og andre anlæg på indre vandveje; bugsering og lodsning i havne, afmærkning af farvande, lastning og losning af skibe og andre tilsvarende former for virksomhed, såsom bjærgning af skibe, forhaling af fartøjer og drift af bådeskure)

73 *Kommunikation: postvæsen og telekommunikation*

ex 85 Ydelser

854 *Vask, kemisk rensning, farvning*

ex 856 Fotografiske atelierer: portrætfotografering, kommerciel fotografering, bortset fra pressefotografer

ex 859 Ydelser ikke andetsteds anført (kun vedligeholdelse og rengøring af bygninger eller lokaler)

4

Direktiv 75/369/EØF (artikel 6: når virksomheden betragtes som industri- eller håndværksvirksomhed)

ISIC-nomenklaturen

Udøvelse af følgende former for erhvervsvirksomhed uden fast forretningssted

- a) – *køb og salg af varer ved omførsel (ex ISIC-gruppe 612)*
- *køb og salg af varer fra ikke-faste anlæg på overdækkede markedspladser samt fra ikke overdækkede markedspladser*
- b) *de former for virksomhed, der er omfattet af allerede vedtagne overgangsforanstaltninger, som udtrykkeligt udelukker eller ikke nævner disse virksomhedsformer uden fast forretningssted*

5

Direktiv 82/470/EØF (artikel 6, stk. 3)

ISIC-nomenklaturen gruppe 718 og 720

De pågældende former for virksomhed består særligt i:

- *at tilrettelægge, tilbyde og sælge til fast pris eller mod provision begrænsede arrangementer i forbindelse med en rejse eller et ophold eller at koordinere sådanne (transport, overnatning, forplejning, udflugter osv.), uanset rejsens motiv [artikel 2, punkt B, litra a)]*

6

Direktiv 82/489/EØF

ISIC-nomenklaturen

Ex 855 Frisørsaloner (bortset fra pedicurevirksomhed og fagskoler for skønhedspleje)

Liste Ib

Klasser, der er omfattet af direktiv 82/470/EØF (artikel 6, stk. 1)

ISIC-nomenklaturen gruppe 718 og 720

De pågældende former for virksomhed består særligt i:

- at optræde som mellemlid mellem fragtførerne inden for de forskellige transportformer og afsendere eller modtagere af gods, samt at træffe forskellige hermed forbundne dispositioner:
 - aa) for ordregivernes regning at afslutte kontrakter med fragtførerne
 - bb) at vælge den transportform, det firma og den rute, der skønnes mest fordelagtig for ordregiveren
 - cc) at sørge for den praktiske tilrettelæggelse af transporten (for eksempel den for transporten nødvendige emballage); at udøve forskellige biaktiviteter under transporten (for eksempel at sikre forsyningen af is til kølevogne)
 - dd) at ordne de med transporten forbundne formaliteter, såsom udfærdigelse af fragtbreve; at gruppere og sortere forsendelserne
 - ee) at koordinere de enkelte transportetaper: transit, videreforsendelse og omladning samt forskellige afsluttende aktiviteter
 - ff) henholdsvis at fremskaffe fragter til transportvirksomhederne og transportmuligheder for afsendere og modtagere af gods:
 - at beregne transportomkostningerne og kontrollere afregningen heraf
 - at foretage visse henvendelser, permanent eller lejlighedsvis, i en reders eller en søtransportvirksomheds navn og for dennes regning (til havnemyndigheder, skibsprovianteringsfirmaer osv.)
- [Virksomhed, der omhandles i artikel 2, punkt A, litra a), b) eller d)].

Liste II

Uændret."

3.1.5. Etableringsfrihed **Anerkendelse på grundlag af koordinering af mindstekravene til uddannelse**

Formålet med **ændringsforslag 152** er at afklare forbindelsen mellem forslaget artikel 20, stk. 1, om automatisk anerkendelse af uddannelsesbeviser på grundlag af en koordinering af mindstekravene til uddannelse og de tilhørende bilag uden at ændre indholdet. Kommissionen påpeger, at ændringsforslaget for at stemme overens med forslaget og i givet fald gældende ret bør affattes således:

"Artikel 20

Princippet om automatisk anerkendelse

- 1. Medlemsstaterne anerkender de uddannelsesbeviser for*
 - a) læger, der giver adgang til erhvervmæssig virksomhed som læge på grunduddannelsesniveau, jf. bilag V, punkt 5.1.2*
 - b) læger, der giver adgang til erhvervmæssig virksomhed som speciallæge, jf. bilag V, punkt 5.1.3*
 - c) sygeplejersker med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje, jf. bilag V, punkt 5.2.3*
 - d) tandlæger, jf. bilag V, punkt 5.3.3*
 - e) dyrlæger, jf. bilag V, punkt 5.4.3*
 - f) farmaceuter, jf. bilag V, punkt 5.6.4 og*
 - g) arkitekter, jf. bilag V, punkt 5.7.2,*

som er i overensstemmelse med de mindstekrav til uddannelse, der er omhandlet i henholdsvis artikel 22, 23, 29, 32, 35, 40 og 42, ved at give dem samme virkning på deres område som de uddannelsesbeviser, de selv udsteder, for så vidt angår adgang til og udøvelse af disse former for erhvervmæssig virksomhed.

Uddannelsesbeviserne skal være udstedt af medlemsstaternes kompetente organer og i givet fald være ledsaget af det tilhørende certifikat, jf. henholdsvis

- a) bilag V, punkt 5.1.2, for så vidt angår læger på grunduddannelsesniveau*
- b) bilag V, punkt 5.1.3, for så vidt angår speciallæger*
- c) bilag V, punkt 5.2.3, for så vidt angår sygeplejersker med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje*
- d) bilag V, punkt 5.3.3, for så vidt angår tandlæger*
- e) bilag V, punkt 5.4.3, for så vidt angår dyrlæger*
- f) bilag V, punkt 5.6.4, for så vidt angår farmaceuter, og*

g) bilag V, punkt 5.7.2, for så vidt angår arkitekter.

Bestemmelserne i første og andet afsnit berører ikke de i artikel 21, 25, 31, 34 og 45 omhandlede erhvervede rettigheder.

2.-4. Uændret.

5. Se nedenfor.

6. Uændret."

Formålet med **ændringsforslag 80, 88, 90, 93, 95, 97 og 161** er at flytte listerne over kundskaber og færdigheder for læger på grunduddannelsesniveau, sygeplejersker med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje, tandlæger, dyrlæger, jordemødre og farmaceuter til selve forslaget og dermed at lade de respektive bilag udgå. Dette kan godtages, forudsat at listerne over kundskaber og færdigheder ikke ændres. Det synes dog ikke at være nødvendigt at indsætte nye artikler, men bør være tilstrækkeligt at indsætte et nyt stykke i de pågældende artikler om uddannelsen til det pågældende erhverv. Denne ændring betyder desuden, at punkt 5.1.1, 5.2.1, 5.3.1, 5.4.1, 5.5.1 og 5.6.1 i bilag V udgår. Endelig skal artikel 42, stk. 1 og 2, om arkitektuddannelsen også ændres for sammenhængens skyld, dvs. listen over kundskaber og færdigheder skal indsættes i denne artikel, og punkt 5.7.1 i bilag V skal udgå.

Formålet med **ændringsforslag 154** er for sammenhængens skyld at ændre henvisningerne i artikel 20, stk. 5, til listerne over kundskaber og færdigheder. Denne ændring kan godtages, men for retssikkerhedens skyld bør henvisningerne til artiklerne præciseres. Ændringsforslaget indebærer desuden, at den henvisning, der er til forskriftsproceduren til ajourføring af listerne over kundskaber og færdigheder for de pågældende erhverv, udgår i det pågældende stykke. Dette kan ikke godtages, da forskriftsproceduren muliggør en enklere og mere fleksibel ajourføring af listerne. Desuden er denne overdragelse af beføjelser reguleret tilstrækkeligt, og det ville være i strid med et af de vigtigste mål med forslaget at lade den udgå.

Ovennævnte artikler affattes derfor således:

"Artikel 20

Princippet om automatisk anerkendelse

1. Se ovenfor.

2.-4. Uændret.

5. *Medlemsstaterne gør adgangen til at optage og udøve erhvervsmæssig virksomhed som læge, sygeplejerske med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje, tandlæge, dyrlæge, jordemoder og farmaceut betinget af besiddelse af et uddannelsesbevis, jf. henholdsvis bilag V, punkt 5.1.2, 5.1.3, 5.1.5, 5.2.3, 5.3.3, 5.4.3, 5.5.4 og 5.6.4, der yder garanti for, at den pågældende gennem hele sin uddannelse har erhvervet de kundskaber og færdigheder, der er omhandlet i henholdsvis artikel 22, stk. 2b, artikel 29, stk. 5a, artikel 32, stk. 2a, artikel 35, stk. 2b, artikel 36, stk. 3a, og artikel 40, stk. 2b.*

De kundskaber og færdigheder, der er omhandlet i artikel 22, stk. 2b, artikel 29, stk. 5a, artikel 32, stk. 2b, artikel 35, stk. 2b, artikel 36, stk. 3a, og artikel 40, stk. 2b, kan ændres efter proceduren i artikel 54, stk. 2, med henblik på tilpasning til de videnskabelige og tekniske fremskridt.

Denne ajourføring må ikke for nogen medlemsstat medføre en ændring af bestående lovgivningsmæssige principper for erhvervsreguleringen, der vedrører uddannelse og adgangsbetingelser for fysiske personer.

6. Uændret."

*"Artikel 22
Den medicinske grunduddannelse*

1.-2a. Uændret.

- 2b. *Den medicinske grunduddannelse yder garanti for, at den pågældende har erhvervet følgende kundskaber og færdigheder:*
- a) *fyldestgørende kendskab til de videnskaber, som lægegerningen bygger på, samt en god forståelse for videnskabelig metode, herunder principperne for måling af biologiske funktioner, vurdering af videnskabeligt fastlagte kendsgerninger og bedømmelse af oplysningerne*
 - b) *fyldestgørende kendskab til raske og syge menneskers anatomi, funktion og adfærd, samt til sammenhængen mellem menneskets sundhedstilstand og dets fysiske og sociale miljø*
 - c) *fyldestgørende kendskab til kliniske discipliner og behandlinger, som giver den pågældende et sammenhængende billede af de mentale og fysiske sygdomme, af lægegerningen set ud fra et profylaktisk, diagnostisk og terapeutisk synspunkt, og af den menneskelige forplantning*
 - d) *fyldestgørende klinisk erfaring på sygehuse under passende tilsyn.*

3. Uændret."

*"Artikel 29
Uddannelsen til sygeplejerske med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje*

1. og 2. Uændret.

3. Se nedenfor.

4. og 5. Uændret.

- 5a. *Uddannelsen til sygeplejerske med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje yder garanti for, at den pågældende har erhvervet følgende kundskaber og færdigheder:*

- a) *fyldestgørende kendskab til de videnskabelige fagområder, der danner baggrund for den almene sundheds- og sygepleje, herunder tilstrækkeligt kendskab til organismen, de fysiologiske funktioner og såvel raske som syge menneskers adfærd, samt til sammenhængen mellem menneskets sundhedstilstand og dets fysiske og sociale miljø*
- b) *fyldestgørende kendskab til sygeplejens egenart, dens erhvervsetiske grundlag og de almene principper for sundheds- og sygepleje*
- c) *fyldestgørende klinisk erfaring; denne erfaring skal af hensyn til dens uddannelsesmæssige værdi erhverves under tilsyn af kvalificeret sygeplejerskepersonale og under forhold, som med hensyn til det kvalificerede personales størrelse og udstyret opfylder kravene til god pleje af patienterne*
- d) *forudsætninger for at deltage i uddannelsen af personale inden for sundhedsvæsenet samt erfaring i samarbejde med dette personale*
- e) *erfaring i samarbejde med andre faggrupper inden for sundhedssektoren.*

5b. *Se nedenfor."*

*"Artikel 32
Tandlægeuddannelsen*

1. og 2. *Uændret.*

2a. *Se nedenfor.*

- 2b. *Tandlægeuddannelsen yder garanti for, at den pågældende har erhvervet følgende kundskaber og færdigheder:*
 - a) *fyldestgørende kendskab til de videnskaber, som tandlægevirksomhed bygger på, samt en god forståelse af videnskabelig metode, herunder principperne for måling af biologiske funktioner, vurdering af videnskabeligt fastlagte kendsgerninger og bedømmelse af oplysningerne*
 - b) *fyldestgørende kendskab til raske og syge menneskers anatomi, funktion og adfærd samt til den måde, hvorpå menneskets sundhedstilstand påvirkes af dets fysiske og sociale miljø, i det omfang disse forhold står i forbindelse med virksomhed som tandlæge*
 - c) *fyldestgørende kendskab til opbygning og funktion af tænder, mund, kæber og det omgivende væv, såvel i rask som syg tilstand, samt til disse forholds forbindelse med den almene sundhedstilstand og patientens fysiske og sociale velbefindende*
 - d) *fyldestgørende kendskab til kliniske discipliner og metoder, som giver tandlægen et sammenhængende billede af misdannelser, beskadigelser og sygdomme i tænderne, munden, kæberne og det omgivende væv, samt til tandlægegerningen set ud fra et profylaktisk, diagnostisk og terapeutisk synspunkt*
 - e) *fyldestgørende klinisk erfaring under passende tilsyn.*

Tandlægeuddannelsen skal sætte den pågældende i stand til at udøve virksomhed, der indebærer forebyggelse, diagnostik og behandling af misdannelser og sygdomme i tænderne, munden, kæberne og det omgivende væv.

2c. Se nedenfor."

*"Artikel 35
Dyrlægeuddannelsen*

1. og 2. Uændret.

2a. Se nedenfor.

2b. Dyrlægeuddannelsen yder garanti for, at den pågældende har erhvervet følgende kundskaber og færdigheder:

- a) fyldestgørende kendskab til de videnskaber, som dyrlægers virksomhed bygger på*
- b) fyldestgørende kendskab til raske dyrs anatomi og funktioner, til deres opdræt og forplantning, til deres hygiejne i almindelighed samt til deres føde, herunder fremstillings- og opbevaringsmetoder for foder, der opfylder deres behov*
- c) fyldestgørende kendskab til dyrs adfærd og beskyttelse*
- d) fyldestgørende kendskab til årsager, art, forløb, virkninger, diagnoser og behandling af dyresygdomme, hvad enten de betragtes individuelt eller kollektivt, herunder særligt kendskab til sygdomme, der kan overføres til mennesker*
- e) fyldestgørende kendskab til forebyggende medicin*
- f) fyldestgørende kendskab til hygiejne og fremgangsmåder i forbindelse med frembringelse og fremstilling af samt handel med levnedsmidler af animalsk oprindelse bestemt til menneskeføde*
- g) fyldestgørende kendskab til de administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser for de ovenfor opregnede områder*
- h) fyldestgørende klinisk og praktisk erfaring under passende tilsyn.*

2c. Se nedenfor."

*"Artikel 36
Jordemoderuddannelsen*

1. og 2. Uændret.

3. Se nedenfor.

3a. Jordemoderuddannelsen yder garanti for, at den pågældende har erhvervet følgende kundskaber og færdigheder:

- a) *fyldestgørende kendskab til de videnskabelige fagområder, som jordemodervirksomheden bygger på, især obstetrik og gynækologi*
- b) *fyldestgørende kendskab til jordemødrenes pligter samt den for faget gældende lovgivning*
- c) *indgående kendskab til de biologiske funktioner, obstetrisk og neonatal anatomi og fysiologi, tillige med kendskab til sammenhængen mellem menneskets sundhedstilstand, dets fysiske og sociale miljø og dets adfærd*
- d) *fyldestgørende klinisk erfaring, erhvervet på godkendte institutioner under vejledning og instruktion af personale, der er kvalificeret inden for det obstetriske og jordemoderfaglige område*
- e) *nødvendig indsigt i uddannelse af personalet inden for sundhedsvæsenet og erfaring i samarbejde med dette personale.*

3b. Se nedenfor."

*"Artikel 40
Farmaceutuddannelsen*

1. og 2. Uændret.

2a. Se nedenfor.

- 2b. *Farmaceutuddannelsen yder garanti for, at den pågældende har erhvervet følgende kundskaber og færdigheder:*
 - a) *fyldestgørende kendskab til lægemidler og de til fremstilling af lægemidler anvendte stoffer*
 - b) *fyldestgørende kendskab til farmaceutisk teknologi samt til fysisk, kemisk, biologisk og mikrobiologisk kontrol med lægemidler*
 - c) *fyldestgørende kendskab til lægemidlers nedbrydning og virkninger, til giftstoffers virkemåde samt til anvendelsen af lægemidler*
 - d) *fyldestgørende kendskab, der gør det muligt at vurdere de videnskabelige data vedrørende lægemidler, for på dette grundlag at kunne give relevante oplysninger*
 - e) *fyldestgørende kendskab til lovbestemte og andre betingelser for udøvelse af farmaceutisk virksomhed.*

2c. Se nedenfor."

*"Artikel 42
Arkitektuddannelsen*

- 1. *Arkitektuddannelsen omfatter i alt mindst enten fire års studier på heltidsbasis eller seks års studier, heraf mindst tre på heltidsbasis, ved et universitet eller en*

tilsvarende læreanstalt. Uddannelsen skal være afsluttet med eksamen på universitetsniveau.

Undervisningen, der gives på universitetsniveau, og som hovedsagelig vedrører arkitektur, skal i lige grad tage hensyn til de teoretiske og praktiske sider ved arkitektuddannelsen og sikre erhvervelse af følgende kundskaber og færdigheder:

- a) færdighed i at udforme arkitektoniske projekter, hvorved der tages hensyn til både æstetiske og tekniske krav*
- b) passende kendskab til arkitekturens historie og teori og til dertil knyttede kunstarter, teknologi og humaniora*
- c) kendskab til de skabende kunstarter for så vidt angår disses indflydelse på kvaliteten af arkitektonisk formgivning*
- d) passende kendskab til byplanlægning, planlægning og den teknik, der anvendes i planlægningsprocessen*
- e) forståelse af forholdet mellem mennesker og bygninger, mellem bygninger og deres omgivelser og af behovet for at afpasse bygninger og områder efter hinanden i overensstemmelse med menneskets behov og forhold*
- f) forståelse af arkitekterhvervet og af arkitektens rolle i samfundet, især ved udarbejdelsen af projekter, der tager hensyn til samfundsforhold*
- g) forståelse af fremgangsmåden ved analyse og tilrettelæggelse af byggeprojekter til en projekteringsopgave*
- h) forståelse af strukturelle, bygnings- og ingeniørmæssige problemer i forbindelse med bygningskonstruktion*
- i) passende viden om fysiske problemer og teknologi samt om bygningers funktion med henblik på at tilvejebringe behagelige forhold indendørs og beskyttelse mod de ydre klimatiske forhold*
- j) sådanne tekniske færdigheder, at den pågældende bliver i stand til at udforme bygninger, der imødekommer de krav, brugerne heraf stiller, samtidig med at nødvendige begrænsninger af budgethensyn eller på grund af byggelovgivningen respekteres*
- k) passende kendskab til de industrier, organisationer, forskrifter og fremgangsmåder, der er forbundet med projekters virkeliggørelse i form af bygninger og med at indpasse planer i planlægningen.*

2. Uændret.

2a. og 2b. Se nedenfor."

I bilag V udgår derfor punkt 5.1.1, 5.2.1, 5.3.1, 5.4.1, 5.5.1, 5.6.1 og 5.7.1. Hele bilag V skal derfor omnummereres, og henvisningerne til punkterne i teksten skal justeres i overensstemmelse hermed.

Formålet med **ændringsforslag 96 og 162** er at flytte listen over de forskellige former for jordmoder- og farmaceutvirksomhed til hhv. artikel 38 og 41 og derfor at lade de pågældende bilag udgå og at ændre henvisningerne til dem. Dette kan godtages, forudsat at listernes indhold ikke ændres. For farmaceuter synes det ikke at være nødvendigt at indsætte et nyt stykke, idet opregningen kan indsættes i artikel 41, stk. 2. I bilag V udgår desuden punkt 5.5.3 og 5.6.3. Hele bilag V skal derfor omnummereres, og henvisningerne til punkterne i teksten skal justeres i overensstemmelse hermed.

Ved **ændringsforslag 102** ændres henvisningen til uddannelsesbeviser for farmaceuter. Dette kan principielt godtages, men henvisningen til stk. 2 er ikke korrekt, og den bør derfor ændres under hensyn til den nye nummerering af bilagene. Ved **ændringsforslag 162** genindsættes desuden den undtagelse i forbindelse med den automatiske anerkendelse af eksamensbeviser for farmaceuter, der i øjeblikket gælder for åbning af nye apoteker. Dette kan ikke godtages, da formålet med forslaget er at lette farmaceuters frie bevægelighed, og da undtagelsen i sin aktuelle form med tiden skal indskrænkes. Dette punkt behandles nærmere i forbindelse med ændringsforslag 18, 104 og 163 (se nedenfor).

"Artikel 38

Udøvelse af erhvervmæssig virksomhed som jordemoder

1. Uændret.

- 2. Medlemsstaterne sikrer, at jordemødre mindst er berettigede til at optage og udøve følgende former for virksomhed:*
 - a) give fyldestgørende oplysninger og rådgive om familieplanlægning*
 - b) konstatere svangerskab og overvåge det normale svangerskab, foretage undersøgelser, der er nødvendige for at føre tilsyn med det normale svangerskabs udvikling*
 - c) ordinere eller tilråde de undersøgelser, der er nødvendige for tidligst muligt at diagnosticere risikosvangerskaber*
 - d) opstille et program for de fremtidige forældres forberedelse til deres rolle, sørge for en fuldstændig forberedelse til fødslen og rådgive dem om hygiejne og ernæring*
 - e) observere, pleje og bistå kvinden under fødslen og overvåge fostrets tilstand i livmoderen ved hjælp af egnede kliniske og tekniske midler*
 - f) forestå spontant forløbende fødsler, herunder efter behov anlægge episiotomi, og i nødsfald foretage forløsning ved underkroppspræsentation*
 - g) erkende tegn hos moder eller barn, som tyder på unormale forhold, der nødvendiggør en læges indgriben, og bistå denne i tilfælde af indgriben; træffe de fornødne nødforanstaltninger, når lægen ikke er til stede, især manuel placentalløsning, eventuelt fulgt af en manuel undersøgelse af livmoderen*
 - h) undersøge og pleje den nyfødte; tage alle nødvendige initiativer og i givet fald foretage øjeblikkelig genoplivning*

- i) *pleje og overvåge moderen i den postnatale periode og give hende alle fornødne råd om spædbørnspleje med henblik på at gøre det muligt for hende at sikre den bedst mulige udvikling af det nyfødte barn*
- j) *udføre lægeordineret behandling*
- k) *udarbejde de fornødne skriftlige rapporter.*

[...]."

I bilag V udgår derfor punkt 5.5.3.

"Artikel 41

Udøvelse af erhvervsmæssig virksomhed som farmaceut

1. *Uændret (med forbehold af den nye nummerering af henvisningerne til bilag V).*
2. *Medlemsstaterne drager omsorg for, at indehavere af et uddannelsesbevis i farmaci, der er udstedt af et universitet eller en tilsvarende højere læreanstalt, og som opfylder betingelserne i artikel 40, mindst er berettiget til at optage og udøve de nedenfor anførte former for virksomhed, med forbehold af et eventuelt krav om supplerende erhvervserfaring:*
 - a) *galenisk udvikling af lægemidler*
 - b) *fremstilling af og kontrol med lægemidler*
 - c) *kontrol af lægemidler i et hertil indrettet laboratorium*
 - d) *oplagring, opbevaring og distribution af lægemidler i engrosledet*
 - e) *tilberedning af, kontrol med samt oplagring og udlevering af lægemidler på offentligt tilgængelige apoteker*
 - f) *tilberedning af, kontrol med samt oplagring og udlevering af lægemidler på hospitaler*
 - g) *information om lægemidler og rådgivning vedrørende disse.*

3. og 4. *Uændret.*"

I bilag V udgår derfor punkt 5.6.3.

Formålet med **ændringsforslag 94** er at fastslå, at det i artikel 36, stk. 3, omhandlede princip om deltidsuddannelse ikke længere skal betragtes som en undtagelse for jordemødre. Dette kan Kommissionen godtage.

Da deltidsuddannelsen for speciallæger er en undtagelse, går **ændringsforslag 81** ud på at omformulere dette princip i forslaget artikel 23, stk. 4. **Ændringsforslag 86** overtager denne idé for alment praktiserende læger og ændrer desuden de i artikel 26, stk. 4, fastsatte betingelser for at give tilladelse til en uddannelse på deltidsbasis. Derimod er formålet med

ændringsforslag 159 og 160, som vedrører artikel 29, at princippet om deltidsuddannelse ikke længere skal betragtes som en undtagelse for sygeplejersker med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje. Ved disse ændringsforslag fastsættes det desuden, at sygeplejersker under uddannelse skal aflønnes med et passende beløb, således som det fastsættes i ændringsforslag 86 for alment praktiserende læger under uddannelse. Endelig angives det ved **ændringsforslag 159**, på hvilke betingelser der kan gives tilladelse til uddannelse på deltidsbasis.

Kommissionen kan godtage at lade henvisningen til, at uddannelse på deltidsbasis er en undtagelse, udgå og at indsætte en enkel og ensartet formulering for alle erhverv, for hvilke der er foretaget af en koordinering af mindstekravene til uddannelse, når ordlyden tilpasses til ordlyden i de gældende bestemmelser for sygeplejersker med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje.

For så vidt angår en passende aflønning af alment praktiserende læger og sygeplejersker med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje, ville dette have åbenlyse budgetmæssige virkninger i medlemsstaterne, og det kunne resultere i en ændring af uddannelsessystemet. Det kræver derfor, at der forud gennemføres en nøje konsekvensanalyse, hvilket ikke er sket i forbindelse med denne konsolidering. Kommissionen kan derfor ikke godtage dette punkt.

"Artikel 22

Den medicinske grunduddannelse

1. og 2. Uændret.

2a. Medlemsstaterne kan give tilladelse til uddannelse på deltidsbasis på betingelser, der er godkendt af de kompetente nationale organer. Den samlede varighed af deltidsuddannelsen må ikke være mindre end heltidsuddannelsens varighed, og uddannelsens niveau må ikke sænkes, fordi der er tale om en deltidsuddannelse.

2b. Se ovenfor.

3. Uændret."

"Artikel 23

Speciallægeuddannelsen

1.-3. Uændret.

4. Medlemsstaterne kan give tilladelse til uddannelse på deltidsbasis på betingelser, der er godkendt af de kompetente nationale organer. Den samlede varighed af deltidsuddannelsen må ikke være mindre end heltidsuddannelsens varighed, og uddannelsens niveau må ikke sænkes, fordi der er tale om en deltidsuddannelse.

4a. Se nedenfor.

5. og 6. Uændret."

*"Artikel 26
Uddannelsen til alment praktiserende læge*

1.-3. Uændret.

4. Medlemsstaterne kan give tilladelse til uddannelse på deltidsbasis på betingelser, der er godkendt af de kompetente nationale organer. Den samlede varighed af deltidsuddannelsen må ikke være mindre end heltidsuddannelsens varighed, og uddannelsens niveau må ikke sænkes, fordi der er tale om en deltidsuddannelse.

4a. Se nedenfor.

5. og 6. Uændret."

*"Artikel 29
Uddannelsen til sygeplejerske med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje*

1. og 2. Uændret.

3. Uddannelsen til sygeplejerske med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje omfatter mindst tre års studier eller 4 600 timers teoretisk og klinisk undervisning, hvor den teoretiske undervisning udgør mindst en tredjedel og den kliniske undervisning mindst halvdelen af uddannelsens mindstevarighed. Medlemsstaterne kan give delvis dispensation til personer, som har gennemgået en del af denne uddannelse i forbindelse med andre uddannelser, der mindst ligger på et tilsvarende niveau.

Medlemsstaterne drager omsorg for, at den institution, der forestår sygeplejerskeuddannelsen, er kompetent for koordinationen af den teoretiske og kliniske undervisning i det samlede uddannelsesprogram.

Medlemsstaterne kan give tilladelse til uddannelse på deltidsbasis på betingelser, der er godkendt af de kompetente nationale organer. Den samlede varighed af deltidsuddannelsen må ikke være mindre end heltidsuddannelsens varighed, og uddannelsens niveau må ikke sænkes, fordi der er tale om en deltidsuddannelse.

4. og 5. Uændret.

5a. Se ovenfor.

5b. Se nedenfor."

*"Artikel 32
Tandlægeuddannelsen*

1. og 2. Uændret.

2a. Medlemsstaterne kan give tilladelse til uddannelse på deltidsbasis på betingelser, der er godkendt af de kompetente nationale organer. Den samlede varighed af deltidsuddannelsen må ikke være mindre end heltidsuddannelsens varighed, og uddannelsens niveau må ikke sænkes, fordi der er tale om en deltidsuddannelse.

2b. Se ovenfor.

2c. Se nedenfor."

*"Artikel 35
Dyrlægeuddannelsen*

1. og 2. Uændret.

2a. *Medlemsstaterne kan give tilladelse til uddannelse på deltidsbasis på betingelser, der er godkendt af de kompetente nationale organer. Den samlede varighed af deltidsuddannelsen må ikke være mindre end heltidsuddannelsens varighed, og uddannelsens niveau må ikke sænkes, fordi der er tale om en deltidsuddannelse.*

2b. Se ovenfor.

2c. Se nedenfor."

*"Artikel 36
Jordemoderuddannelsen*

1. og 2. Uændret.

3. *Medlemsstaterne kan give tilladelse til uddannelse på deltidsbasis på betingelser, der er godkendt af de kompetente nationale organer. Den samlede varighed af deltidsuddannelsen må ikke være mindre end heltidsuddannelsens varighed, og uddannelsens niveau må ikke sænkes, fordi der er tale om en deltidsuddannelse.*

3a. Se ovenfor.

3b. Se nedenfor."

*"Artikel 40
Farmaceutuddannelsen*

1. og 2. Uændret.

2a. *Medlemsstaterne kan give tilladelse til uddannelse på deltidsbasis på betingelser, der er godkendt af de kompetente nationale organer. Den samlede varighed af deltidsuddannelsen må ikke være mindre end heltidsuddannelsens varighed, og uddannelsens niveau må ikke sænkes, fordi der er tale om en deltidsuddannelse.*

2b. Se ovenfor.

2c. Se nedenfor."

*"Artikel 42
Arkitektuddannelsen*

1. Se ovenfor.

2a. *Medlemsstaterne kan give tilladelse til uddannelse på deltidsbasis på betingelser, der er godkendt af de kompetente nationale organer. Den samlede varighed af deltidsuddannelsen må ikke være mindre end heltidsuddannelsens varighed, og uddannelsens niveau må ikke sænkes, fordi der er tale om en deltidsuddannelse.*

2b. *Se nedenfor."*

Ændringsforslag 101 tager sigte på i artikel 40, stk. 2a, at angive formålet med farmaceuters efter- og videreuddannelse, som gennemføres i overensstemmelse med ordningerne i de enkelte medlemsstater. Kommissionen kan godtage denne ændring, der overtager ordlyden fra de gældende bestemmelser for læger på grunduddannelsesniveau, forudsat at dette angives for alle erhverv, for hvilke der er foretaget af en koordinering af mindstekravene til uddannelse.

*"Artikel 23
Speciallægeuddannelsen*

1.-3. *Uændret.*

4. *Se ovenfor.*

4a. *Efter- og videreuddannelse sikrer efter hver enkelt medlemsstats egne ordninger, at personer, der har afsluttet deres studium, kan holde sig ajour med fremskridtene inden for lægevidenskaben på deres specialeområde.*

5. og 6. *Uændret."*

*"Artikel 26
Uddannelsen til alment praktiserende læge*

1.-3. *Uændret.*

4. *Se ovenfor.*

4a. *Efter- og videreuddannelse sikrer efter hver enkelt medlemsstats egne ordninger, at personer, der har afsluttet deres studium, kan holde sig ajour med fremskridtene inden for almen medicin.*

5. og 6. *Uændret."*

*"Artikel 29
Uddannelsen til sygeplejerske med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje*

1. og 2. *Uændret.*

3. *Se ovenfor.*

4. og 5. *Uændret.*

5a. *Se ovenfor.*

- 5b. *Efter- og videreuddannelse sikrer efter hver enkelt medlemsstats egne ordninger, at personer, der har afsluttet deres studium, kan holde sig ajour med fremskridtene inden for almen sundheds- og sygepleje."*

*"Artikel 32
Tandlægeuddannelsen*

1. og 2. Uændret.

2a. og 2b. Se ovenfor.

- 2c. *Efter- og videreuddannelse sikrer efter hver enkelt medlemsstats egne ordninger, at personer, der har afsluttet deres studium, kan holde sig ajour med fremskridtene inden for tandlægebehandling."*

*"Artikel 35
Dyrlægeuddannelsen*

1. og 2. Uændret.

2a. og 2b. Se ovenfor.

- 2c. *Efter- og videreuddannelse sikrer efter hver enkelt medlemsstats egne ordninger, at personer, der har afsluttet deres studium, kan holde sig ajour med fremskridtene inden for veterinærvidenskab."*

*"Artikel 36
Jordemoderuddannelsen*

1. og 2. Uændret.

3. og 3a. Se ovenfor.

- 3b. *Efter- og videreuddannelse sikrer efter hver enkelt medlemsstats egne ordninger, at personer, der har afsluttet deres studium, kan holde sig ajour med fremskridtene inden for jordemoderområdet."*

*"Artikel 40
Farmaceutuddannelsen*

1. og 2. Uændret.

2a. og 2b. Se ovenfor.

- 2c. *Efter- og videreuddannelse sikrer efter hver enkelt medlemsstats egne ordninger, at personer, der har afsluttet deres studium, kan holde sig ajour med fremskridtene inden for farmaci."*

*"Artikel 42
Arkitektuddannelsen*

1. *Se ovenfor.*

2. *Uændret.*

2a. *Se ovenfor.*

2b. *Efter- og videreuddannelse sikrer efter hver enkelt medlemsstats egne ordninger, at personer, der har afsluttet deres studium, kan holde sig ajour med fremskridtene inden for arkitektur."*

3.1.6. *Etableringsfrihed*
Fælles bestemmelser om etablering

Formålet med **ændringsforslag 32, 89 og 110** er, for så vidt angår hhv. betragtning 31a, artikel 31a og artikel 46, stk. 2, at styrke informationsudvekslingen mellem medlemsstaterne om forhold, der ved migration har følger for erhvervsvirksomheden. Med henblik herpå opfordres Kommissionen ifølge ændringsforslag 32 og 89 til at undersøge muligheden for at oprette en database til at udveksle oplysninger om erhvervsudøvere i sundhedssektoren, som har fået frataget eller indskrænket retten til at udøve erhvervet, idet ændringsforslag 89 indsættes i afdelingen om sygeplejersker med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje. Kommissionen godtager fremgangsmåden i ændringsforslag 110, hvorved der i artikel 46 for alle de berørte erhverv indsættes en generel bestemmelse om, at medlemsstaterne gensidigt skal underrette hinanden om alvorlige forhold, der har fundet sted i forbindelse med erhvervsudøverens etablering på deres område, og som vil kunne få følger for vedkommendes erhvervsvirksomhed. Denne informationsudveksling skal under alle omstændigheder foregå i overensstemmelse med den gældende databeskyttelseslovgivning.

Med henblik herpå affattes betragtning 23 således: Betragtning "(23) *Et samarbejde mellem medlemsstaterne indbyrdes og mellem medlemsstaterne og Kommissionen vil lette gennemførelsen af dette direktiv og overholdelsen af de forpligtelser, som følger af det. Der bør derfor fastsættes bestemmelser for dette samarbejde. De kompetente organers indbyrdes udveksling af oplysninger om alvorlige og konkrete forhold, der vil kunne få følger for udøvelsen af de pågældende former for erhvervsvirksomhed, skal navnlig foregå under overholdelse af fællesskabsbestemmelserne om beskyttelse af personoplysninger."*

*"Artikel 46
Dokumentation og formelle krav*

1. *Uændret.*

2. *Ved anvendelsen af dette direktiv udveksler medlemsstaternes kompetente organer under overholdelse af bestemmelserne om databeskyttelse i direktiv 95/46/EF og 2002/58/EF oplysninger om alvorlige og konkrete forhold, der vil kunne få følger for udøvelsen til de pågældende former for erhvervsvirksomhed.*

3. *Uændret."*

Ændringsforslag 114 går ud på at fastsætte i artikel 49, at medlemsstaterne kan kræve af ansøgeren, at han godtgør sine sprogkundskaber, før de giver ham tilladelse til at udøve erhvervet. Kommissionen godtager dette ændringsforslag, forudsat at bestemmelsen anvendes i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, hvilket udelukker, at det systematisk kræves af ansøgere, at de går op til en sprogp prøve, før de kan optage den pågældende form for virksomhed. Dette skal fremgå klart af teksten. Desuden indebærer ændringsforslaget, at henvisningen til medlemsstaternes rolle i forbindelse med sprogkundskaber udgår. Denne bestemmelse i forslaget overtager de gældende bestemmelser fra sektordirektiverne og er en nødvendig modvægt til det krav om sprogkundskaber, der som nævnt skal være i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet. Den skal derfor bibeholdes.

*"Artikel 49
Sprogkundskaber*

1. *De personer, hvis erhvervsmæssige kvalifikationer anerkendes, skal være i besiddelse af de sprogkundskaber, der er nødvendige for at kunne udøve erhvervet i værtslandet. De kompetente organer kan kræve dokumentation for ansøgerens sprogkundskaber under overholdelse af proportionalitetsprincippet, hvilket navnlig indebærer, at de ikke systematisk må kræve sprogp prøver.*

2. *Uændret."*

3.1.7. Administrativt samarbejde og gennemførelsesbeføjelser

Ved **ændringsforslag 116** erstattes udtrykket "kompetente myndigheder" i medlemsstaterne med "kompetente organer" i artikel 52. Ændringen af dette udtryk kan godtages, hvis der ved "organ" også forstås ethvert organ med kompetence på uddannelsesområdet og/eller inden for anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer. For at præcisere dette bør der derfor indsættes en betragtning 23a: Betragtning "(23a) Ved "kompetent organ" forstås i dette direktiv ethvert organ, der er beføjet og bemyndiget til navnlig at udstede eller modtage uddannelsesbeviser og andre dokumenter eller oplysninger og til at modtage ansøgninger og træffe de i dette direktiv omhandlede afgørelser."

For sammenhængens skyld skal denne ændring foretages i alle forslagets relevante bestemmelser.

Desuden overdrages de opgaver, kontaktpunkterne har ifølge forslaget (information og bistand til borgerne), til de "kompetente organer". Kontaktpunkterne skal gøre det lettere for borgerne at skaffe sig oplysninger om anerkendelsen af erhvervsmæssige kvalifikationer, og de skal derfor klart kunne identificeres i de enkelte medlemsstater. At overdrage kontaktpunkternes opgaver til de "kompetente organer" stemmer ikke overens med dette krav om klarhed og ville derfor fratage den foreslåede bestemmelse sin effektive virkning. Ændringen kan derfor ikke godtages.

*"Artikel 52
Kompetente organer*

1. *De kompetente organer i værtslandet og hjemlandet arbejder tæt sammen og yder hinanden bistand med henblik på at lette anvendelsen af dette direktiv. De sørger for, at de oplysninger, de udveksler, behandles fortroligt.*
2. *Hver medlemsstat udpeger senest ved udløbet af den i artikel 58 fastsatte frist de kompetente organer, der er bemyndiget til at udstede eller modtage uddannelsesbeviser og andre dokumenter eller oplysninger, og de kompetente organer, der er bemyndiget til at modtage ansøgninger og træffe de i dette direktiv omhandlede afgørelser, og giver straks de øvrige medlemsstater og Kommissionen meddelelse herom.*
3. *Hver medlemsstat udpeger en koordinator for de i stk. 1 omhandlede organers virksomhed og underretter de øvrige medlemsstater og Kommissionen herom.*

Koordinatorerne har til opgave:

- a) *at fremme en ensartet anvendelse af dette direktiv*
- b) *at indhente alle oplysninger af betydning for anvendelsen af dette direktiv, herunder navnlig vedrørende betingelserne for at optage et lovreguleret erhverv i medlemsstaterne.*

Med henblik på gennemførelsen af den i andet afsnit, litra b), omhandlede opgave kan koordinatorerne rette henvendelse til de i artikel 53 omhandlede kontaktpunkter."

Ved **ændringsforslag 26** fastsættes det i en betragtning, at kontaktpunkternes adresse skal offentliggøres på Kommissionens websted for at sikre, at systemet er gennemsigtigt. Dette ændringsforslag vil rent faktisk bidrage til øget gennemsigtighed. Uanset om Kommissionen er rede til at samarbejde og meddele de oplysninger, den råder over, kan den dog ikke garantere, at webstederne ajourføres, da en sådan ajourføring afhænger af de oplysninger, den modtager fra medlemsstaterne. Kommissionen foretrækker derfor en mere generel ordlyd om gennemsigtighed. Betragtning "(23b) Oprettelsen af et net af kontaktpunkter, der skal informere og bistå borgerne i medlemsstaterne, kan sikre, at anerkendelsesordningen er gennemsigtig. Kontaktpunkterne meddeler de borgere, der anmoder herom, og Kommissionen alle oplysninger og adresser, der er nyttige ved anerkendelsesproceduren."

Ændringsforslag 181 omhandler de faglige sammenslutningers rolle ved gennemførelsen af direktivet, for så vidt angår de erhverv, for hvilke der er foretaget af en koordinering af mindstekravene til uddannelse. Kommissionen overvejer mere generelt at indføre en fleksibel metode til at høre de berørte faglige og akademiske sammenslutninger som led i gennemførelsen af anerkendelsesordningen. Dette falder ikke direkte ind under direktivet, men Kommissionen er rede til at afgive en erklæring herom.

3.1.8. Andre bestemmelser

Ved **ændringsforslag 29** præciseres det, at administrativ forsømmelighed, der kan henføres til en medlemsstat, ikke kan begrunde en udsættelse af gennemførelsen af direktivet. Det er et fællesskabsretligt grundprincip, som det kan være nyttigt at præcisere. Betragtning "(27) *Der bør indføres en passende procedure for indførelsen af midlertidige foranstaltninger, hvis anvendelsen af en bestemmelse i dette direktiv indebærer større vanskeligheder i en medlemsstat. Administrativ forsømmelighed, der kan henføres til en medlemsstat, kan ikke begrunde en udsættelse af gennemførelsen af direktivet i national ret.*"

3.2. Ændringsforslag, som Kommissionen ikke godtager
(Ændringsforslag 1, 2, 14, 30, 35, 37, 38, 41, 6, 4, 45, 50, 36, 145, 13, 218, 57, 59, 60, 7, 10, 214, 64, 126, 153, 128, 75, 77, 155, 15, 16, 179, 156, 127, 132, 178/rev. 2, 133, 215, 158, 157, 134, 135, 92, 19, 98, 18, 104, 163, 212, 112, 113, 115, 117, 118, 119, 120, 27, 180, 182, 83, 183, 122, 23, 188, 186, 187, 25, 168, 123 og 124)

Kommissionen har ikke godtaget 70 af Europa-Parlamentets 125 ændringsforslag.

3.2.1. Almindelige bestemmelser

Ved **ændringsforslag 1** indsættes der i præamblen en henvisning til EF-traktatens artikel 152 om et højt sundhedsbeskyttelsesniveau. Ved **ændringsforslag 2** indsættes der i en betragtning en henvisning til EF-traktatens artikel 152 og 153 om et højt sundheds- og forbrugerbeskyttelsesniveau. Ud fra et retligt synspunkt er det ikke hensigtsmæssigt at henvise til artikel 152 og 153 som sådanne, da traktatens artikel 47 og 152 har forskellige mål. Hvorom alting er, henvises der allerede i betragtning 31 til de nødvendige foranstaltninger, der iværksættes for at sikre et højt sundheds- og forbrugerbeskyttelsesniveau.

Ændringsforslag 14 går ud på i en betragtning at indsætte en henvisning til de initiativer, der er truffet for at tilnærme medlemsstaternes nationale lovgivning om almen uddannelse og erhvervsuddannelse (Bologna- og Brugge-processerne), og har til formål at tilskynde til fortsat at gøre en indsats i denne retning. Kommissionen godtager ikke dette ændringsforslag, som ikke har nogen forbindelse til direktivets tekst.

Ved **ændringsforslag 30** angives det i en betragtning, at det er vigtigt at fremme indlæringen af sprog fra en tidlig alder for at øge mobiliteten i Europa. Selv om Kommissionen deler dette synspunkt, mener den ikke, at det har nogen direkte forbindelse til spørgsmålet om anerkendelse af erhvervsfaglige kvalifikationer.

Formålet med **ændringsforslag 35** er i direktivets artikel 2, stk. 2a, at undtage erhvervet som notar fra anvendelsesområdet. Dette ændringsforslag kan Kommissionen ikke godtage. EF-traktatens artikel 45, som der henvises til i betragtning 31, hjemler ret til at fravige princippet om etableringsfrihed og fri udveksling af tjenesteydelser for virksomhed, der indebærer direkte og specifik deltagelse i udøvelsen af offentlig myndighed. Efter Domstolens faste retspraksis omhandler denne undtagelse specifikke former for virksomhed og ikke hele erhverv. Desuden er det ikke god praksis at fastlåse fortolkningen af traktaten ved at fastsætte undtagelser for specifikke former for virksomhed, hvis tilrettelæggelse altid kan ændre sig i medlemsstaterne.

Ved **ændringsforslag 36** indsættes artikel 2a for at udvide direktivets anvendelsesområde til tredjelandsstatsborgere. Dette ændringsforslag kan ikke godtages af retlige årsager. EF-traktatens kapitel om den frie bevægelighed for personer, som er direktivforslagets hjemmel, gør det ikke muligt også at omfatte tredjelandsstatsborgere. Sådanne statsborgere kan kun omfattes af direktivet ved en særskilt retsakt med hjemmel i traktatens kapitel om retlige og indre anliggender, hvor der anvendes en anden lovgivningsprocedure. Der er fundet en løsning for visse kategorier af tredjelandsstatsborgere, og Kommissionen undersøger i øjeblikket, hvordan direktivet kan udvides til at omfatte tredjelandsstatsborgere i almindelighed.

Ved **ændringsforslag 37** indsættes der en definition af "liberale erhverv" i forslagens artikel 3. Kommissionen kan ikke godtage dette ændringsforslag, da det indebærer, at der indsættes en definition af et udtryk, der ikke har nogen betydning for direktivets anvendelse, og som ikke nævnes i nogen af dets bestemmelser. Det bør i denne forbindelse bemærkes, at en lang række erhverv ikke ville være omfattet af den afledte ret, hvis direktivets anvendelsesområde blev begrænset til liberale erhverv, hvilket ville være et stort tilbageskridt i forhold til gældende ret.

Ved **ændringsforslag 38** angives det, at det forhold, at et uddannelsesbevis fra et tredjeland sidestilles med et uddannelsesbevis fra EU, hvis indehaveren har tre års erhvervs erfaring i den første medlemsstat, som har anerkendt beviset, ikke udelukker, at værtslandet kan kontrollere bevisets "ækvivalens" og anvende udligningsforanstaltninger. Den fastsatte sidestilling indebærer, at indehaveren af et bevis, der er erhvervet i et tredjeland, og som opfylder betingelserne i artikel 3, stk. 3, kan nyde godt af direktivets bestemmelser. Ændringsforslaget er unødvendigt, da direktivet allerede fastsætter, at værtslandet kan kræve en udligningsforanstaltning. Formålet med dette ændringsforslag nås derfor allerede ved forslagens bestemmelser.

Formålet med **ændringsforslag 41** er at fastsætte i artikel 4, stk. 3, at ansøgeren, hvis han er kvalificeret til et erhverv, der udgør en selvstændig virksomhed inden for et erhverv, der i værtslandet omfatter et bredere spektrum, og hvis denne forskel ikke kan kompenseres ved en udligningsforanstaltning, alene kan få adgang til at udøve en del af erhvervet i værtslandet. Efter Kommissionens forslag skal værtslandet i dette tilfælde mindst give delvis adgang til erhvervet, hvilket ikke udelukker, at ansøgeren kan foretrække at få fuld adgang ved f.eks. at tage en specifik supplerende uddannelse. At udelukke enhver mulighed for at få fuld adgang til erhvervet i værtslandet synes ikke at stå i rimeligt forhold til det tilsigtede mål og kan ikke accepteres.

3.2.2. Fri udveksling af tjenesteydelser

Ændringsforslag 6 går ud på i en betragtning at angive de krav, der påhviler tjenesteydere, navnlig med hensyn til erhvervsmæssige kvalifikationer, og at fastslå, at disse krav skal finde anvendelse uden forskelsbehandling, være begrundet i tvingende almene hensyn, være egnede til at sikre, at det mål, de forfølger, nås, og ikke må række ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål. At angive kravene med hensyn til erhvervsmæssige kvalifikationer er ikke foreneligt med princippet om fri udveksling af tjenesteydelser under hjemlandets titel uden kontrol af tjenesteyderens erhvervsmæssige kvalifikationer. Ændringsforslaget tilpasser udførelsen af tjenesteydelser til etableringsordningen, og dette er ikke foreneligt med målet at lette den frie udveksling af tjenesteydelser.

Formålet med **ændringsforslag 4 og 45** er at lade henvisningen til et tidskriterium for definitionen af udtrykket "udveksling af tjenesteydelser" udgå i betragtning 5 og artikel 5, stk. 2. Det foreslåede kriterium baseret på seksten uger skal gøre det lettere at sondre mellem udveksling af tjenesteydelser og etablering. Det gør udtrykket "udveksling af tjenesteydelser"

klarere. Det kan ikke accepteres at fastholde de nuværende kriterier ifølge retspraksis, da de kan ændres.

Formålet med **ændringsforslag 50** er i artikel 7 at erstatte kravet om, at kontaktpunktet i etableringslandet skal underrettes, med et krav om, at det kompetente organ i etableringslandet og værtslandet skal underrettes. Ved ændringsforslaget fastsættes det desuden, at hjemlandets kompetente organ straks skal underrette værtslandets kompetente organ. Kommissionen mener, at kontaktpunktets rolle som "kvikskranke" er vigtig for at kunne nå målet at lette udvekslingen af tjenesteydelser. Desuden er etableringslandets kontaktpunkt, som ansøgeren har de tætteste forbindelser til, det logiske referencepunkt. For ikke at overbebyrde systemet bør medlemsstaternes kontaktpunkter kun udveksle oplysninger efter anmodning, eventuelt dog systematisk i visse tilfælde af særlig betydning.

I **ændringsforslag 145** anvendes de samme argumenter som i ændringsforslag 36 (se ovenfor) til at lade henvisningen til et bevis for ansøgerens nationalitet udgå i artikel 8, stk. 1. Dette ændringsforslag kan ikke godtages af de ovennævnte retlige årsager.

3.2.3. Etableringsfrihed

Den generelle ordning for anerkendelse af uddannelsesbeviser

Formålet med **ændringsforslag 13** er i en betragtning at begrænse den subsidiære anvendelse af den generelle ordning til tilfælde, hvor mindstekravene til uddannelse for de såkaldte sektorerhverv ikke er opfyldt. Dette ændringsforslag kan ikke godtages af Kommissionen, da det ville udelukke den ikke-automatiske anerkendelse af uddannelsesbeviser for de former for virksomhed, der i øjeblikket er omfattet af direktiv 1999/42/EF, hvilket ville være et tilbageskridt i forhold til gældende ret (artikel 3 i direktiv 1999/42/EF).

Ved **ændringsforslag 218** fastsættes det i artikel 11, at Kommissionen fem år efter direktivets ikrafttræden foretager en evaluering af det i samme artikel omhandlede niveausystem. Hvis det konstateres, at der er store forskelle mellem medlemsstaterne, skal Kommissionen ifølge ændringsforslaget forelægge forslag om et point- og meritssystem på grundlag af uddannelsens kvalitet i de enkelte medlemsstater, og komitologiudvalget skal overvåge tildelingen af point til de forskellige uddannelser. Kommissionen kan ikke godtage dette ændringsforslag. Det foreslåede point- og meritssystem er snarere baseret på en tilnærmelse af de nationale uddannelsessystemer, der henhører under medlemsstaternes kompetence, og som drøftes i andre organer, der står for den akademiske anerkendelse. Dette udelukker ikke, at Kommissionen i kraft af sin initiativret kan foreslå andre ændringer, der synes nødvendige.

Ændringsforslag 57 i forbindelse med artikel 11 omhandler det tilfælde, at det kvalifikationsniveau, der kræves i værtslandet, er højere end det kvalifikationsniveau, ansøgeren har. Ifølge dette ændringsforslag har ansøgeren kun ret til anerkendelse, hvis hjemlandet i mellemtiden har hævet det krævede uddannelsesniveau, og hvis ansøgeren har haft adgang til det pågældende erhverv i denne medlemsstat på grundlag hans tidligere lavere

uddannelsesniveau. Ændringsforslaget skal ses i lyset af ændringsforslag 60 og bygger på et argument, der sætter spørgsmålstejn ved et kerneelement i gældende ret. Ændringsforslaget kan derfor ikke godtages af de årsager, der er anført i forbindelse med ændringsforslag 60.

Ved **ændringsforslag 59** præciseres det i artikel 12a, at når et bevis, der attesterer et givent niveau, og som er suppleret med erhvervs erfaring, efter loven sidestilles med det højere kvalifikationsniveau i en medlemsstat, skal der ved anerkendelsen tages hensyn til det sidstnævnte niveau. Dette ændringsforslag kan ikke godtages på grund af sammenhængen med den generelle ordning. Kvalifikationsniveauerne i forslagets artikel 11 er baseret på erhvervsudøverens akademiske uddannelse og gør det muligt at fastslå grænserne for princippet om anerkendelse efter den generelle ordning: I øjeblikket finder princippet om anerkendelse ikke anvendelse, hvis der er en forskel på mere end ét niveau mellem ansøgerens uddannelse og den uddannelse, der kræves i værtslandet. Andre kvalificerende elementer, f.eks. erhvervs erfaring, berører ikke denne regel, men skal tages i betragtning efterfølgende, når det vurderes, om det er nødvendigt med en udligningsforanstaltning.

Ved **ændringsforslag 60** udgår retten til anerkendelse i artikel 13, hvis ansøgerens uddannelsesbevis svarer til et niveau, der ligger umiddelbart under det niveau, der kræves i værtslandet. Denne del af ændringsforslaget sætter helt grundlæggende spørgsmålstejn ved gældende ret efter direktiv 89/48/EØF og 92/51/EØF, som, så længe uddannelseskravene ikke er harmoniseret, bygger på en gensidig anerkendelsesordning, der omfatter en metode til at udligne eventuelle væsentlige forskelle, der måtte være mellem de nationale ordninger. Dette ændringsforslag ville begrænse migrationsmulighederne betydeligt for fuldt kvalificerede erhvervsudøvere og kan derfor ikke godtages. Desuden ville ændringsforslaget indebære, at der indsættes en bestemmelse, hvorefter ansøgeren skal betale socialsikringsbidrag i værtslandet. Overholdelsen af de gældende pligter i værtslandet behandles i forslagets betragtning 3. Direktivforslaget om anerkendelse af erhvervs mæssige kvalifikationer er ikke den passende retsakt til at fastsætte særlige bestemmelser om bestemte pligter, der kan pålægges i de enkelte medlemsstater. Desuden ville en sådan bestemmelse være i strid med de gældende fællesskabsbestemmelser på socialsikringsområdet.

Ved **ændringsforslag 7** udgår begrebet "alle eller en del af", så rækkevidden af betragtning 7 begrænses til at omfatte de tilfælde, hvor ansøgeren har erhvervet alle sine kvalifikationer i en anden medlemsstat. Dette er i strid med fællesskabspolitikken til fremme af studerendes mobilitet. Ændringsforslaget er desuden et tilbageskridt i forhold til gældende ret. Personer, der kun har erhvervet en del af deres uddannelse i en anden medlemsstat, kan således alligevel nyde godt af direktivet, forudsat at de ikke har opnået deres "endelige" erhvervs mæssige kvalifikation i den medlemsstat, hvor de ønsker at udøve deres erhverv.

Formålet med **ændringsforslag 10** er at indsætte en betragtning, der begrænser direktivets anvendelsesområde til personer, der har haft fast ophold i den medlemsstat, hvor de har erhvervet deres erhvervs mæssige kvalifikation. Ændringsforslaget kan ikke godtages, da det ville betyde, at direktivet ikke fandt anvendelse på alle de personer, der har gennemgået en uddannelse som led i et fjernstudium eller en franchiseaftale uden at forlade den medlemsstats område, hvor de ønsker at udøve erhvervet. Kommissionen kan ikke tilslutte sig denne fortolkning, da en persons faste ophold er uden betydning for "nationaliteten" af

kvalifikationen, som er det afgørende element. Det er ikke en omgåelse af de nationale bestemmelser at gennemgå en uddannelse af denne art.

Ved **ændringsforslag 214** fastsættes det i artikel 13, stk. 2c, at værtsmedlemsstaten kan efterprøve kvaliteten af den uddannelse, der finder sted som led i franchiseaftaler på dens område, bl.a. ved at fastlægge regler for uddannelsen for at opnå en universitetsuddannelse af høj kvalitet. Dette ændringsforslag kan ikke godtages, da det på grund af medlemsstaternes kompetence på uddannelsesområdet ikke tilkommer værtslandet at fastlægge regler for den uddannelse, der henhører under det hjemland, hvor "moderuniversitetet" ligger. Det er derimod legitimt, at værtslandet kan efterprøve, at den uddannelse, der finder sted på dens område, giver de studerende de samme rettigheder i hjemlandet som den, der finder sted på hjemlandets område. Denne kontrol er af et helt andet omfang end den kontrol, der henvises til i betragtning 7a som omformuleret i lyset af ændringsforslag 8, 62 og 63.

Ændringsforslag 64 vedrører forslaget artikel 14, stk. 1, litra c), som bestemmer, at værtslandet kan kræve af ansøgeren, at han gennemgår en prøvetid eller går op til en egnethedsprøve, når hans erhverv i værtslandet omfatter et større spektrum af virksomhed end det tilsvarende erhverv i ansøgerens hjemland, og når denne forskel er karakteriseret ved væsentlige forskelle i uddannelsen. Ændringsforslaget indebærer, at denne bestemmelse indskrænkes til kun at omfatte de erhverv, der er lovregulerede i hjemlandet. En sådan indskrænkning er ikke i overensstemmelse med tankegangen bag den generelle ordning, som også finder anvendelse, når erhvervet ikke er lovreguleret i ansøgerens hjemland, jf. udtrykkeligt forslaget artikel 13, stk. 2 (som i denne forbindelse overtager gældende ret efter direktiv 89/48/EØF og 92/51/EØF).

Formålet med **ændringsforslag 126** er at indsætte erhvervet som turistguide i bilag II for Grækenland. Da bilag II, som ikke er udtømmende, fastfryses efter forslaget, er det ikke nødvendigt med en sådan tilføjelse for at sidestille en uddannelse med en særlig struktur på niveau 3 med en uddannelse på niveau 4.

3.2.4. Etableringsfrihed

Anerkendelse på grundlag af koordinering af mindstekravene til uddannelse

Ændringsforslag 153 og 128 går ud på dels at fastsætte i artikel 20, at erhvervet som psykoterapeut er omfattet af princippet om automatisk anerkendelse, dels i bilag Va at indsætte de relevante kundskaber og færdigheder, mindstekravene til uddannelse, herunder uddannelsesprogrammet, de forskellige former for erhvervsvirksomhed og uddannelsesbeviserne. Den automatiske anerkendelse af uddannelsesbeviser kan lettes ved at fastsætte mindstekrav til uddannelsen til et bestemt erhverv. De fornødne betingelser for den automatiske anerkendelse af psykoterapeuter (enighed blandt medlemsstaterne, erhvervets støtte og merværdi med hensyn til den frie bevægelighed for erhvervsudøverne) er imidlertid ikke til stede. Disse ændringsforslag kan derfor ikke godtages.

Ved **ændringsforslag 75** udvides den i artikel 20, stk. 6, omhandlede underretningspligt i forbindelse med uddannelsesbeviser, der er omfattet af den automatiske anerkendelse, til de øvrige medlemsstater, mens det ifølge Kommissionens forslag kun er Kommissionen, der skal underrettes. Ændringsforslaget indebærer desuden, at Kommissionen skal offentliggøre en meddelelse herom tre måneder efter, at den har modtaget underretningen fra den pågældende medlemsstat. Disse supplerende krav komplicerer direktivet unødigt. Den foreslåede ordning blev indført ved direktiv 2001/19/EF, og efter Kommissionens oplysninger har der ikke været nogen problemer forbundet med at anvende den.

Ændringsforslag 77 omhandler de tilfælde, hvor Kommissionen eller en medlemsstat nærer tvivl om, hvorvidt et uddannelsesbevis, der er omfattet af den automatiske anerkendelse, opfylder mindstekravene til uddannelse. Dette ændringsforslag ville gælde for alle de berørte erhverv, bortset fra alment praktiserende læger. I disse tilfælde ville komitologiudvalget blive anmodet om at afgive udtalelse i henhold til artikel 20, stk. 6a. Mener udvalget, at beviset opfylder mindstekravene til uddannelse, offentliggøres det inden tre måneder efter afgivelsen af udtalelsen eller udløbet af fristen for afgivelse heraf. Beviset offentliggøres dog ikke, når den pågældende medlemsstat ændrer sin underretning i overensstemmelse med udvalgets udtalelse, når udvalget mener, at beviset ikke opfylder mindstekravene til uddannelse, eller når der er indledt en traktatbrudsprocedure. En sådan fremgangsmåde ville føre unødigt store administrative byrder med sig i et udvidet EU. Den foreslåede underretning er tilstrækkelig til at nå målet. Desuden indeholder traktaten i artikel 226 kun én enkelt procedure til at efterprøve, at de nationale bestemmelser er i overensstemmelse med fællesskabsretten.

Ved **ændringsforslag 155** udgår artikel 23, stk. 6, der bestemmer, at mindstekravene til uddannelsen til speciallæge kan ajourføres efter udvalgsproceduren. Udvalgsproceduren åbner mulighed for en enklere og mere fleksibel ajourføring af mindstekravene til uddannelsen til speciallæge. At lade den udgå er i strid med et af de væsentlige mål med forslaget og udgør et tilbageskridt i forhold til gældende fællesskabsret.

Ved **ændringsforslag 15** udgår den betragtning, der afklarer forskellen mellem erhvervsmæssig virksomhed som læge på grunduddannelsesniveau, speciallæge og alment praktiserende læge. Betragtningen er afgørende for fortolkningen af de pågældende bestemmelser og fremmer en bedre forståelse af forholdet mellem de forskellige former for virksomhed som læge, hvilket er absolut nødvendigt i praksis.

Formålet med **ændringsforslag 16, 179 og 156** er hhv. i en betragtning (16 og 179) og i artikel 24 stk. 2 (156), at lade den automatiske anerkendelse ikke bare for lægespecialer, som er fælles og obligatoriske for alle medlemsstater, men også for dem, som kun er fælles for et begrænset antal medlemsstater. **Ændringsforslag 127, 132, 178/rev. 2, 133 og 215** tager desuden sigte på - i forbindelse med ændringsforslag 156 - at indsætte listen over lægespecialer, som er fælles for en række medlemsstater, i bilag V, punkt 5.1.4a, om den automatiske anerkendelse og at lade nævnte liste udgå af bilaget om erhvervede rettigheder. Disse ændringsforslag går desuden ud på at ajourføre listen over lægespecialer, som er fælles for en række medlemsstater. Et af de politiske mål med forslaget er at begrænse den automatiske anerkendelse for speciallæger til specialer, som er fælles for alle medlemsstater, idet de øvrige er omfattet af den generelle ordning. De ændringer, ændringsforslagene fører med sig, og som indebærer en automatisk anerkendelse for lægespecialer, som er fælles for en række medlemsstater, kan derfor ikke godtages.

Ved **ændringsforslag 158** ændres henvisningen til bilagene om lægespecialer, som er fælles for en række medlemsstater, for så vidt angår speciallægers erhvervede rettigheder i henhold til artikel 25. Denne ændring, der hænger sammen med de førnævnte ændringsforslag, kan ikke godtages. Da Kommissionen ikke kan godtage den automatiske anerkendelse for lægespecialer, som er fælles for en række medlemsstater, er det heller ikke hensigtsmæssigt at ændre ordningen vedrørende erhvervede rettigheder for lægespecialer, der ikke længere er omfattet af den automatiske anerkendelse. I øvrigt ville det heller ikke være teknisk acceptabelt at ændre ordningen som foreslået.

Ved **ændringsforslag 157** fastsættes det i artikel 24, at Kommissionen godkender lægernes mest repræsentative europæiske faglige organ. For så vidt angår opførelse af nye specialer på listen over lægespecialer, der anerkendes automatisk, ville det godkendte organ få initiativret som led i proceduren for offentliggørelse af lægespecialer, og med henblik herpå ville det fremsende alle fornødne oplysninger til Kommissionen. Organets forslag ville være underlagt udvalgsproceduren. Endelig foreslås det i ændringsforslaget, at de fælles platforme ikke skal gælde for specialer, som er fælles. Dette ændringsforslag kan ikke godtages, da det sætter spørgsmålstegn ved de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ved fastsættelsen og ændringen af mindstekravene til speciallægeuddannelsernes varighed. Desuden synes det ikke begrundet, at de fælles platforme ikke skal gælde for lægespecialer, der ikke er omfattet af den automatiske anerkendelse, da denne bestemmelse finder anvendelse på hele den generelle ordning og ikke undtager noget erhverv.

Formålet med **ændringsforslag 134 og 135** er dels at indsætte listen over tandlægespecialer, som er fælles for en række medlemsstater, i bilag V, punkt 5.3.3a, om den automatiske anerkendelse, og at lade den tilsvarende liste udgå af bilaget om erhvervede rettigheder, dels at ajourføre listen over tandlægespecialer, som er fælles for en række medlemsstater. Disse ændringsforslag godtages ikke af samme årsager som ændringsforslagene om lægespecialer, som er fælles for en række medlemsstater. Desuden indeholder direktivets dispositive del ikke nogen væsentlig bestemmelse, der fastsætter princippet om gensidig anerkendelse for tandlægespecialer.

Ved **ændringsforslag 92** fastsættes det i artikel 35, stk. 2a, at uddannelsesinstitutioner for dyrlæger underkastes ekstern kontrol for at vurdere, om de opfylder de fastsatte mindstekrav til uddannelse, og at resultaterne af denne kontrol sendes til det i artikel 54 omhandlede udvalg. Dette ændringsforslag kan ikke godtages, da traktaten i artikel 226 kun indeholder én enkelt procedure til at efterprøve, at de nationale bestemmelser er i overensstemmelse med fællesskabsretten.

Ved **ændringsforslag 19 og 98** indsættes der hhv. en betragtning og artikel 40, stk. 1b, hvorefter Kommissionen skal forelægge forslag om indførelse af en specialisering inden for hospitalsfarmaci. Det politiske mål med forslaget er at forenkle og klarlægge ordningen for anerkendelse af specialer inden for de erhverv, for hvilke der er foretaget en koordinering af mindstekravene til uddannelse. Forslaget indskrænker anerkendelsen af læge- og tandlægespecialer til specialer, som er fælles for alle medlemsstater. Ændringsforslaget er i strid med dette mål. Desuden skal Kommissionen, hvis den vil forelægge et sådant forslag inden for rammerne af sin initiativret, gennemføre en konsekvensanalyse.

Ved **ændringsforslag 18** samt **ændringsforslag 104, 162** (se ovenfor) og **163** genindsættes hhv. i en betragtning (18) og i artikel 41 (162 og 163) undtagelsesordningen efter de gældende bestemmelser, for så vidt angår den automatiske anerkendelse af uddannelsesbeviser for farmaceuter, når der skal åbnes et nyt apotek. Desuden henvises der i ændringsforslag 104 til medlemsstaternes kompetence til at give tilladelse til oprettelse af apoteker. Disse ændringsforslag kan ikke godtages, da direktivet ikke berører medlemsstaternes kompetence, og da den foreslåede foranstaltning skal lette den frie bevægelighed for farmaceuter yderligere. I øvrigt skal den tilsvarende bestemmelse, der er gældende i øjeblikket, tidsbegrænses.

Ved **ændringsforslag 212** fastsættes det i artikel 45a, at Kommissionen kan vedtage forslag, hvis en europæisk faglig sammenslutning i henhold til direktivets artikel 15 (fælles platforme) anmoder om specifikke bestemmelser om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer på grundlag af koordinering af mindstekravene til uddannelse. Det er til enhver tid muligt at ændre direktivet med henblik på at udvide den automatiske anerkendelse til nye erhverv inden for rammerne af Kommissionens initiativret, hvilket i så fald skal ske på grundlag af en konsekvensanalyse.

3.2.5. Etableringsfrihed **Fælles bestemmelser om etablering**

Formålet med **ændringsforslag 112** er i artikel 48 at lade reglerne vedrørende benyttelsen af titlen udgå, når der kun er delvis adgang til erhvervet. Dette kan ikke godtages, da der, når der kun er delvis adgang til erhvervet, skal knyttes en passende tilføjelse til titlen for at undgå enhver forveksling.

Ved **ændringsforslag 113** fastsættes det i artikel 48, at medlemsstaterne for erhverv, der er omfattet af den automatiske anerkendelse på grundlag af koordinering af mindstekravene til uddannelse, skal anerkende dokumentation for erhvervserfaring fra andre medlemsstater som tilstrækkeligt bevis, når værtslandet kræver en vis erhvervspraktikperiode. For arkitekter fastsætter ændringsforslaget, at certifikater, der er udstedt som led i særlige betingelser for "Fachhochschulen", skal anerkendes som tilstrækkeligt bevis. Ændringsforslaget godtages ikke, da en sådan proceduremæssig præcisering er i strid med princippet om den automatiske anerkendelse af uddannelsesbeviser, bortset fra for farmaceuter, for hvem denne undtagelse udtrykkeligt anerkendes. For så vidt angår erhverv, for hvilke der er foretaget en koordinering af mindstekravene til uddannelse, fastsætter Kommissionens forslag, at uddannelsesbeviserne anerkendes automatisk for erhvervsudøvere, der er fuldt kvalificerede i hjemlandet, uanset om de har gennemført en praktikanttjeneste eller har erhvervserfaring, og uanset om der kræves en sådan erfaring i værtslandet.

3.2.6. Retningslinjer for erhvervsudøvelse

Ved **ændringsforslag 115** begrænses kravet i artikel 51 om, at medlemsstaterne ikke må kræve af ansøgere, at de skal gennemføre en praktikanttjeneste eller have erhvervserfaring,

som betingelse for at kunne anerkendes af en sygeforsikring, særlig for jordemødre og farmaceuter, til de former for erhvervsvirksomhed, der er anført i direktivet. Dette kan ikke godtages, da medlemsstaterne er kompetente til at regulere erhvervene på deres område og for at tildele dem et bestemt erhvervsområde. Desuden fastsætter listen over de forskellige former for virksomhed for de pågældende erhverv kun mindstekrav.

3.2.7. Administrativt samarbejde og gennemførelsesbeføjelser

Ved **ændringsforslag 117** erstattes udtrykket "kompetente myndigheder" i værtslandet og hjemlandet i artikel 52 med "brancheforeninger eller lignende kompetente organer". Dette kan ikke godtages, da brancheforeninger og lignende kompetente organer ikke dækker alle lovregulerede erhverv, og da de heller ikke findes på samme måde i alle medlemsstater, jf. nærhedsprincippet. Desuden er den rolle, de kompetente myndigheder varetager i de fleste medlemsstater, ikke af samme art som den, brancheforeninger varetager. Derimod godtages udtrykket "kompetente organer", der foreslås i ændringsforslag 116 (se ovenfor).

Ved **ændringsforslag 118** udgår artikel 53 om kontaktpunkter. De opgaver, kontaktpunkterne har efter forslaget, dvs. information og bistand til borgerne, overdrages til de "kompetente organer"/"brancheforeninger eller lignende kompetente organer", jf. hhv. ændringsforslag 116 og 117 (se ovenfor). Kontaktpunkterne skal gøre det lettere for borgerne at skaffe sig oplysninger om anerkendelsen af erhvervsmæssige kvalifikationer, og de skal derfor klart kunne identificeres i de enkelte medlemsstater. At overdrage kontaktpunktens opgaver til de "kompetente organer"/"brancheforeninger eller lignende kompetente organer" stemmer ikke overens med dette krav om klarhed og ville derfor fratage den foreslåede bestemmelse sin effektive virkning.

Ved **ændringsforslag 119 og 120** ændres artikel 54 om udvalget for anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer. Ændringsforslagene indebærer, at der nedsættes to komitologiudvalg, et for de erhverv, der er omfattet af den generelle ordning, og et andet for de erhverv, der er omfattet af den automatiske anerkendelse på grundlag af koordinering af mindstekravene til uddannelse. De skal desuden sikre, at der for hvert erhverv deltager sagkyndige som observatører i udvalgs møderne, så der kan trækkes på deres sagkundskab. Ved **ændringsforslag 27 og 180** overtages forslaget om at nedsætte to komitologiudvalg i en betragtning, og det nævnes, at repræsentanter for erhvervet og arbejdsmarkedets parter kan inddrages i udvalget. Endelig indsættes der ved **ændringsforslag 182** en betragtning, hvorefter der nedsættes særlige, specialiserede underudvalg. Disse ændringer kan ikke godtages, da de komplicerer den foreslåede ordning. Komitologiudvalget består af repræsentanter for medlemsstaterne, som udpeges til hvert enkelt møde, hvilket sikrer, at de er sagkyndige på det område, der skal behandles. Denne fremgangsmåde er enklere end at skabe to parallelle strukturer med begrænsede ansvarsområder og sikrer, at man undgår unødigt bureaukrati og samtidig når det tilsigtede mål. I øvrigt tager ændringsforslaget ikke hensyn til komitologibeføjelserne for de former for virksomhed, der er omfattet af den automatiske anerkendelse af erhvervs erfaring, og for hvilke der ikke er planlagt noget udvalg. Endelig skal spørgsmålet om, hvorvidt der skal være observatører/sagkyndige til stede, og hvorvidt der skal nedsættes underudvalg, reguleres i udvalgets forretningsorden og ikke i direktivets tekst, som kun skal omhandle de rammer, der er fastsat i Rådets afgørelse 1999/468/EF.

Ved **ændringsforslag 83** indsættes der en artikel 23a, der fastsætter, at der nedsættes en ekspertgruppe, der består af en repræsentant for hver medlemsstat, og som skal bidrage til gennemførelsen af direktivet, og at Kommissionen indfører en smidig metode til at høre de europæiske faglige sammenslutninger og uddannelsesinstitutioner. Kommissionen støtter disse to forslag, men direktivet er ikke den passende retsakt til at gennemføre dem. Skal der nedsættes en ekspertgruppe, skal det ske ved en kommissionsbeslutning, i hvis betragtninger der om fornødent kan være en henvisning til retningslinjerne for den smidige høringsmetode. Hvorom alting er, beskrives denne fremgangsmåde allerede i den nye betragtning 23a.

Ved **ændringsforslag 183** indsættes der en ny betragtning, hvorefter der i overensstemmelse med Bologna- og Brugge-processerne oprettes et europæisk erhvervsforum. Dette forum skal bestå af repræsentanter for Kommissionen, de faglige sammenslutninger, arbejdsmarkedets parter og andre "institutioner på uddannelsesområdet". Det skal have til opgave at rådgive komitologiudvalget og at udvikle en EU-ramme for anerkendelse af kvalifikationer inden for de lovregulerede og de ikke-lovregulerede erhverv. En sådan sammensat struktur synes slet ikke at stå i rimeligt forhold til de tekniske opgaver, forummet ville få, og som allerede varetages af Kommissionen, der bistås af en ekspertgruppe. Et offentlig-privat partnerskab på området, som det der foreslås i betragtning 25a, er en mere fleksibel løsning. Desuden falder spørgsmålene om ikke-lovregulerede erhverv ikke ind under dette direktiv. Endelig har denne betragtning ikke nogen sammenhæng med direktivets dispositive del.

3.2.8. Andre bestemmelser

Ved **ændringsforslag 122** præciseres det i artikel 55, at den rapport, medlemsstaterne aflægger om anvendelsen af direktivet, skal indeholde forslag om udvidelse af direktivets anvendelsesområde og forslag om optagelse af nye faggrupper. Dette ændringsforslag kan ikke godtages, da alle lovregulerede erhverv er omfattet af forslaget, og anvendelsesområdet derfor ikke kan udvides yderligere. Desuden er det til enhver tid muligt at ændre direktivet med henblik på at udvide den automatiske anerkendelse til nye erhverv inden for rammerne af Kommissionens initiativret, hvilket i så fald skal ske på grundlag af en konsekvensanalyse.

Ved **ændringsforslag 23** indsættes der en ny betragtning, som ligeledes går ud på at udvide den automatiske anerkendelse på grundlag af koordinering af mindstekravene til uddannelse til også at omfatte andre erhverv. Dette ændringsforslag kan heller ikke godtages af de førnævnte årsager.

Endelig foreslås det ved **ændringsforslag 188** i en betragtning, at faglige organisationer, der "ikke falder ind under dette direktiv" (dvs. ikke er omfattet af en særlig afdeling i direktivet), bør oprette fælles platforme, der kan danne udgangspunkt for "en senere inddragelse under direktivet" (dvs. under direktivets afsnit III, kapitel III). Kommissionen godtager ikke dette ændringsforslag. For det første er alle erhverv, der ikke er omfattet af et særdirektiv, omfattet af forslaget. For det andet tilkommer det ikke fællesskabslovgiver at opfordre de faglige sammenslutninger til at oprette platforme, men kun til at skabe retlige rammer, der gør det muligt. Endelig skal platforme ikke nødvendigvis føre til en harmonisering af mindstekravene til uddannelse.

Desuden fastsættes det ved **ændringsforslag 186 og 187** hhv. i en ny betragtning og i artikel 55, at Kommissionen skal fremlægge et lovgivningsmæssigt forslag om indførelse af et "erhvervspas" med oplysninger om indehaverens kvalifikation, erhvervs erfaring og eventuelle sanktioner, der er iværksat over for ham, for at lette erhvervsudøvernes mobiliteten. En sådan foranstaltning, som skal være i overensstemmelse med fællesskabsbestemmelserne om beskyttelse af personoplysninger, kan til enhver tid træffes inden for rammerne af Kommissionens initiativret, hvilket i så fald skal ske på grundlag af en konsekvensanalyse.

Ved **ændringsforslag 25** ændres en betragtning, så de relevante faglige repræsentanter skal deltage i samarbejdet mellem medlemsstaterne indbyrdes og mellem medlemsstaterne og Kommissionen for at lette gennemførelsen af direktivet. Dette kan ikke godtages, da direktivets gennemførelse henhører under medlemsstaternes kompetence og Kommissionens kompetence inden for rammerne af dens gennemførelsesbeføjelser. Hvilken rolle de faglige sammenslutninger skal have ved gennemførelsen af direktivet, skal fastlægges af medlemsstaterne på nationalt plan i overensstemmelse med nærhedsprincippet og ikke af Kommissionen.

Ved **ændringsforslag 168 og 123** fastsættes det i sikkerhedsklausulen i forslaget artikel 56, at denne klausul kun kan anvendes efter høring af det berørte erhverv, alt efter tilfældet efter udvalgsproceduren eller den fælles beslutningsprocedure. Hvis Kommissionen er af den opfattelse, at vanskelighederne ikke er ret betydelige eller slet ikke er til stede, skal den begrunde dette. Dette kan ikke godtages, da gennemførelsen af direktivet henhører under medlemsstaternes kompetence og Kommissionens kompetence inden for rammerne af dens gennemførelsesbeføjelser. Desuden kan Kommissionen til enhver tid fremlægge lovgivningsmæssige forslag inden for rammerne af sin initiativret. Høring af de berørte erhverv, som er en almindelig praksis for Kommissionen, kan ikke kræves som en yderligere betingelse som led i udvalgsproceduren. Ved **ændringsforslag 124** præciseres det, at der kan kræves udligningsforanstaltninger, når sikkerhedsklausulen påberåbes. Denne præcisering er ikke nødvendig, og anvendelsesområdet fremgår ikke klart af ordlyden. Det ønskede mål kan nås på en enklere måde ved hjælp af sikkerhedsklausulen som foreslået.

3.3. ÆNDRET FORSLAG

I henhold til EF-traktatens artikel 250, stk. 2, ændrer Kommissionen sit forslag som ovenfor angivet.